

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Utorak, 20. novembar 2001.

Svedok Petar Mitrović

Svedok Ratomir Šimšić

Svedok Živorad Savić

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.29 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Molim da se najavi Predmet.

sekretar: *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Gospodine Grum (Groome), izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro, gospodine Mitroviću. Ja bih zamolio da se dokument 152 stavi na sto pred gospodina Mitrovića. Gospodine Mitroviću, juče smo završili kada ste vi stavljali oznake na tu fotografiju. Sada ću da vas zamolim da stavite još jednu oznaku. Molim vas da uzmete plavi flomaster i da nam povučete liniju kako biste nam pokazali pravac kojim se kretao konj kog je jahao gospodin Vasiljević. Dakle, molim vas pokažite kojom je ulicom on jahao konja i, ako možete, nacrtajte nam, molim vas, strelicu da nam pokažete u kom su pravcu išli.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Znao sam, ja ću morati da nacrtam ulicu preko krova, zato što je ulica zaklonjena. Mogu li?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Mitroviću, znate šta, ja ću da vam pokažem još jednu sliku koja možda bolje pokazuje put kojim je jahao gospodin Vasiljević. Molim da se pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj 155, a imam, naravno i primerke te slike za sve strane. Ako pogledate dokument Tužilaštva 155,

recite možete li tu da vidite ulicu gde ste videli kako je gospodin Vasiljević jahao konja?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, ovde je mnogo bolje i mogu povući onda liniju, odakle sam ga primjetio. Mogu li crtati?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, izvolite.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da li da stavim "X" gdje sam vidio Mitra?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, napišite "X-1" da nam pokažete gde je bio kada ste ga videli prvi put toga dana.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, ali, ulica se iz ovog ugla, isto, ne vidi, ali tu je, znači, prema meni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam nacrtate strelicu, da nam pokažete pravac kojim je jahao?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ovo je sporedna ulica, ispod ovog parka, znači bliže ovamo, ne vidi se. Vidi se ova ulica bočna, znači, strelicom sam pokazao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete preciznije da nam pokažete gde ste ga videli kako pada na ovoj fotografiji, za razliku od one koju smo vam pokazali juče? Možete li tu jasnije da pokažete gde ste ga videli da pada?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, mogu, iako je ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da to uradite tako što ćete da napišete "X-2". Pre nego što to stavimo na grafoskop, molim vas da nam objasnite sliku i da napišete svoje ime i prezime na dnu fotografije, na tom belom delu.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da pokažem?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, molim vas da pokazivačem pokažete gde ste napisali "X-1", dakle, prvo mesto na kom ste videli gospodina Vasiljevića.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: "X-1". Ulica se ne vidi zato što je ugao taj drugi, ali ovdje je ulica, u ovom trouglu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Videli ste ga tamo dok ste stajali pred hotelom "Višegrad"?

SUDIJA HANT: Možemo li da dobijemo malo svetla, zato što se jako teško išta na toj slici da se vidi. Dobro je. Molim da počnemo iz početka? Oprostite, ja vidim strelicu koja vodi prema tom trouglastom trgu. Gde je ta strelica, molim još jedanput?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Strelica pokazuje pravac kojim ste videli da je gospodin Vasiljević jahao konja, je li tako, gospodine Mitroviću?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: U tom pravcu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izgleda da mi tu imamo dve strane parka koji je trouglastog oblika, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, skoro ceo park se vidi, ali ulica se ne vidi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, na trećoj strani parka ima, isto tako, ulica koja se ovde ne vidi od krovova zgrada ispred, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opisujete ulicu na trećoj strani toga parka, na strani parka koji ne možemo da vidimo na ovoj fotografiji. Da li je tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I, da li je to mesto gde ste prvi put videli toga dana gospodina Vasiljevića, kako jaše konja?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li on jahao konja po travnatom delu, po parku ili po ulici?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Po ulici, galamio je, nije konj hteo da ga sluša, tako sam ga čuo, zato sam ga i zovnuo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li sada da nam pokažete gde ste napisali "X-2"

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: *(Svedok pokazuje)*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: "X-1"?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: "X-1" i "X-2".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, zadržite pokazivač.

SUDIJA HANT: Oprostite, svedoče. Morate da zadržite pokazivač još koji trenutak. Dakle, pokažite nam "X-1" i držite pokazivač na tom mestu. Je li to na travi?

SVEDOK MITROVIĆ: Ne. Ne vidi se ulica.

SUDIJA HANT: Znači, zaklanjaju je krovovi tih zgrada, ali to je na tom travnatom trouglu. Ima li ulice između tog travnatog trougla i zgrada?

SVEDOK MITROVIĆ: Da.

TUŽILAC GRUM - PITANJE: Sada, molim vas, stavite pokazivač i zadržite ga na oznaci "X-2", na mestu gde ste, kako kažete, videli da pada sa konja.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: *(Svedok pokazuje)*

TUŽILAC GRUM - PITANJE: Sada ću da vas zamolim da uzmete flomaster i da povučete liniju između tačke "X-1" i "X-2", kako biste nam pokazali stazu, tj. put kojim je on prošao od mesta kada ste ga prvi put videli, pa do mesta gde ste ga videli da je pao.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: On se vratio nazad i jedno vrijeme nisam ga vidio, ali sam ga čuo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Mitroviću, ulica koja se ne vidi, jeste li vi bili u mogućnosti da vidite da li gospodin Vasiljević dolazi niz tu ulicu i zatim skrenuo levo, u onu ulicu koju sad pokazujete? Možete li to da nam kažete?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ta ulica se penje ka gore, zato što je ovde uzbrdica. I kada sam ga video, vratio se nazad, nije kroz park zato što ima tu neki mali ivičnjak, vratio se nazad i onda je krenuo ka hotelu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, on je na uglu tog parka skrenuo levo i krenuo direktno prema trgu ispred hotela, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Malo nazad, pa onda lijevo. Malo nazad, pa lijevo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada, ispravite me ako grešim, ali put na kom ste nacrtali tu dugu liniju, taj put, kada bih ja trebalo da idem peške tim putem, on bi me doveo do rzavskog mosta, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne do rzavskog mosta, do drinskog mosta. I ima blagi pad ova cesta, tu od polovine grada pada lijevo i desno uzvišenje i ide ka drinskom mostu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Govorite o starom drinskom mostu, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ono šta ja vas pitam, kada bih išao u suprotnom pravcu, da li bih onda išao prema rzavskom mostu, dakle, mostu preko reke Rzav?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, suprotni pravac. On je došao verovatno iz tog pravca, pošto je to glavna ulica, ide most na reci Rzav prema mostu na Drini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, kada bih ja dolazio direktno iz Pionirske ulice pred hotel, onda bih išao tom glavnom ulicom, tom ulicom za koju ste vi rekli da je on u nju skrenuo, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, iz Pionirske, glavna ulica počinje sa rzavskog mosta do drinskog mosta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas sada da uzmete crveni flomaster i da ucrtate strelicu, da nam pokažete put i pravac prema Pionirskoj ulici, tj. prema delu Višegrada koji se zove "Mahala".

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Na fotografiji, vidi se samo pola glavne ulice, a, znači, u suprotnom pravcu, ovamo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam. Pretresno veće zna, ja sam doneo sve slike koje su na raspolaganju, slike toga trga, ja sam ih pokazao i Odbrani i one su na raspolaganju, ukoliko oni žele da ih koriste. Sada bih voleo da se vratim na dokument Tužilaštva 152.

SUDIJA HANT: Hoćete li ovo da uvedete u spis?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, hoću i to zajedno, istovremeno. Dakle, molim da se dokazni predmet 152 stavi pred svedoka. Molim vas da nam još jedanput pokažete mesto na kom se nalazio gospodin Vasiljević kada ste videli da pada s konja?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ali ovo nije tačno, otprilike, zato što je pod uglom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da uzmete plavi flomaster i da napišete svoje inicijale "PM", da nam pokažete mesto gde ste se vi nalazili kada ste to videli.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: *(Svedok označava)*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I rekli ste da ste bili na ivici pred hotelom "Višegrad".

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ona druga fotografija, na njoj mogu povući tačnije liniju, mnogo je bolji i verodostojniji snimak. Ona prva, ne ova. Mogu da vidim tačno da povučem liniju da se vidi gdje je Mitar bio, a gdje sam ja stajao. A kada bi povukao ovdje liniju, to sam juče rekao, odmah prva zgrada zaklonila, druga zgrada zaklonila, ne vidi se ništa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da se vratimo na trenutak na dokument Tužilaštva 155.

SUDIJA HANT: Možemo li se, molim vas, orijentisati malo na ove fotografije, tako da znamo šta se tu događa? Da li je hotel "Višegrad" bela zgrada najbliža mostu?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Mitroviću, molim vas da napišete broj "3" na krov hotela "Višegrad", na ovoj slici. I možda, ako biste bili ljubazni da stavite broj "1" na prodavnicu nameštaja, tako da se bolje orijentišemo.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Na krov?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pošto je dijagram tako mali, molim vas nemojte da crtate nikakve linije, ali samo nam napišite svoje inicijale na onom mestu gde ste se vi nalazili kada ste videli gospodina Vasiljevića.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: *(Svedok označava)*

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja bih sad predložio oba ova dokumenta u spis, kao dokazne predmete 152-PM i 155-PM.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, imate li prigovor? Oprostite, gospodine Tanaskoviću? Imate li prigovore na ovo?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Časni sude, ovaj dokaz 152, vidi se da fotografija nije raspoznatljiva i da je svjedok rekao da se tu ne može snaći, da se zaista tu ne vidi ono što je najbitnije. Stoga, nije ni uputno da ova fotografija ide kao dokaz u spis.

SUDIJA HANT: Problem je u tome, gospodine Tanaskoviću, što mi imamo veliki deo unakrsnog ispitivanja koji se na tome temelji. Druga fotografija je, moguće, jasnija, no ipak bi bilo od pomoći. Ja ne razumem koja je osnova vašeg prigovora. Svedok jeste imao problema da nešto tu pokaže, ali je ipak to uradio i kada sve to sada uporedimo sa dokumentom 155, svedočenje ovog svedoka je puno jasnije. Koji je, zapravo, tu vaš prigovor?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Svedok je objasnio neke stvari koje smetaju da to odredi potpuno tačno. Ja sam u posjedu jedne fotografije hotela koji ovako izgleda, a ovo na ovom dokazu 152, on je zaklonjen, uopšte se ne vidi od ovih zgrada, vidite, evo, možete da pogledate kako izgleda hotel kad je ovako snimljen.

SUDIJA HANT: Šteta da nam to niste ponudili juče. Možda ga niste imali pre, ali ja još uvek ne razumem koji je temelj vašeg prigovora? Ako postoji bolja fotografija, možete da je uvedate u spis, ali mi, zasad, imamo svedoka i kada pročitate transkript njegovog svedočenja, njegovo svedočenje uz te fotografije ima značenje. Koji je, onda, problem?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Časni Sude, mi smo u posjedu ove fotografije hotela kao dokaz Tužilaštva od ranije, što je uloženo u spis iz koje se vidi odlično pregled hotela, ovog djela ispred hotela, a problem je na ovom dokazu 152 zbog toga što je on

snimljen pod jednim uglom iz koga svjedok ne može da se orijentiše oko položaja mjesta gdje je ovaj pao. Istina, dopuna je ova druga fotografija. Ona je u redu.

SUDIJA HANT: Stvarno bih voleo da ste nam skrenuli pažnju na to juče, ali i dalje ne razumem temelj vašeg prigovora. Ovo će da bude dokazni predmet P152. Imate li prigovora na dokument 155?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Nemamo.

SUDIJA HANT: Onda će to da bude dokazni predmet P155. Gospodine Grum, sada kada vam je skrenuta pažnja na ovaj dokazni predmet Odbrane, želite li da ga, možda, koristite u unakrsnom ispitivanju?

TUŽILAC GRUM: Pa ja imam nameru da uvedem u spis, časni Sude.

SUDIJA HANT: U redu.

TUŽILAC GRUM: Sada bih zamolio da se pokaže dokument Tužilaštva 17-11. Izvinite, časni Sude, ovaj dokaz već postoji u evidenciji, to je dokaz Tužilaštva 17-11.

SUDIJA HANT: Tužilaštva?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, časni Sude. Taj je dokument uveden 17. septembra. Gospodine Mitroviću, molim vas da pogledate dokazni predmet Tužilaštva 17-11. Prepoznajete li vi šta se vidi na toj slici? Molim vas, nemojte da stavljate nikakve oznake dok ja od vas to ne zatražim. Dakle, prepoznajete li šta se vidi na toj slici?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Vidi se hotel "Višegrad" i vidi se mjesto tačno gdje sam ja stajao i kad bih ovu fotografiju povezao sa onom vašom 155, onda će vam biti jasno kad stavim ovo mjesto ovdje na ovoj, 17-11, pa da povežete, onda će i vama biti jasno. Meni je jasna bila i prva fotografija, nego teže mi je bilo vama objasniti. Ja imam predstavu sa ove fotografije, jer ja tu živim i krećem se tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Mitroviću, molim vas sada da stavite dve oznake na ovaj dokument. Prvo, molim vas, napišite svoje ime i prezime na dnu fotografije, tako da znamo da ste vi napravili te oznake. Sada vas molim da nacrtate krug na onom mestu na zemlji gde su bile vaše noge, dakle, gde ste stajali kada ste videli gospodina Vasiljevića. Molim vas da nacrtate krug na mestu gde ste stajali i da u njega upišete svoje inicijale.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Pogriješio sam, mali je krug, mogu li ispod inicijale da stavim?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako sam čuo šta ste rekli, a rekli ste da ste napravili grešku, molim vas da precrtate svoju grešku i da nacrtate krug na mestu gde ste stajali.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Krug je u redu. Mali je, pa ne mogu inicijale da stavim. Može li ispod inicijali?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, da, biće u redu. Sada molim da se fotografija stavi na grafoskop. Gospodine Mitroviću, molim vas da uzmete pokazivač i da ga stavite i zadržite na mestu gde ste stajali.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: *(Svedok pokazuje)*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite da li sam u pravu kada kažem da ste vi stajali na samoj ivici tog prolaza ispod nadstrešnice? Morate da odgovorite rečima zbog zapisnika. Hvala.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: U pravu ste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni Sude, sada bih ovaj primerak dokumenta 17-11 označio sa 17-11-PM.

SUDIJA HANT: Ima li prigovora, gospodine Tanaskoviću?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Nema.

SUDIJA HANT: Hvala vam lepo. To će da bude dokazni predmet P17-11-PM.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Mitroviću, recite nam, molim vas, možete li da nam date kakvu predstavu o tome kojom se brzinom kretao taj konj? On je išao od onog trouglastog parka pa do mesta na kom je pao. Kolikom se brzinom kretao gospodin Vasiljević?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: On je išao sporo i konj nije išao pravo, pošto ga konj nije hteo da sluša, pomerao se, njegove zadnje noge, ne znam kako da izrazim, a on ga je udarao sa onim konopcem. Tako, sporo je išao. Bila je kiša i sigurno mu je, ja se ne razumjem, konj kad se potkiva, da l' je to imao ili nije, ali, teško je išao po asfaltu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je vrsta tog konja, zapravo, bosanski brdski, ili, bosanski planinski konj.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Na osnovu logike iz škole, mali je, pa, to sam zapamtio, brdski bosanski konj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A za nas koji ne poznajemo teren Bosne, Bosna je na mnogo mesta planinski teren, ima jako puno strmih planina, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I mnoge od tih strmina su, zapravo, stenovite, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da, normalno. Ako je put, onda nije stijena nego makadam, ili nešto slično, sa zemljom pomiješano.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ipak, složili biste se sa mnom da je većina brda i planina u Bosni daleko strmija nego nagib na tom trgu, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Juče za vreme vašeg svedočenja, ako ne grešim, vi nam nikada niste rekli kad ste to videli i moje pitanje za vas je sledeće: kada je od vas prvi put zatraženo da date datum kada ste to videli? Kada je to od vas prvi put traženo, ako ikada jeste?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Traženo je kada sam davao izjavu kod advokata Tanaskovića. Nisam znao datum, zato sam rekao, otprilike jun, do polovine juna, tačan datum ne mogu da se sjetim, tako da nisam dao precizno izjavu koji je datum bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, vi ste u svojoj izjavi rekli da se to dogodilo na jedan srpski verski praznik. Je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam iz Crne Gore, tako da se ne razumjem u praznike. To su mi rekli posle da je to bilo, ali ja nemam pojma, nemam datume, tako da nisam ni obraćao pažnju, nit' sam znao da treba registrovati taj datum dok nisam davao izjavu i u izjavi sam uopšteno rekao – "ne znam".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da vam je neko rekao za to. Za šta?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Bilo je diskusije kad je to bilo, u radnoj organizaciji, negde, onako, neko je rekao, pošto Srbi iz Višegrada su veliki vjernici, oni tačno znaju, na osnovu tih praznika se i orijentišu, a ja sam ateista, tako da samo razumijem, a oni se orijentišu, rekao sam, prema tim praznicima.

TUŽILAC GRUM - PITANJE: I da li je iko od tih ljudi o kojima govorite bio ili jeste svedok u ovom predmetu?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Svedok je Ratko, Ratomir, čini mi se, Šimšić. I on kaže da je to bilo, kad smo pričali, kad smo pošli ovamo i njemu sam isto ponovio "ne razumijem se u verske praznike, tako da ne znam".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovo šta ste vi danas kazali, je li se to dogodilo, čini mi se da ste rekli negde od sredine juna pa negde do sredine jula, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne, rekao sam od početka do polovine juna. To je moje lično mišljenje, a inače, kad počnemo o nečemu da diskutujemo, ne možemo da se usaglasimo. Oko bilo čega, ne samo u vezi ovoga. Svako vidi iz svog ugla.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Mitroviću, ja bih hteo da vam pročitam iz transkripta nešto od pre par minuta, samo da ovo bude sasvim jasno. U odgovoru na jedno od mojih pitanja, vi ste rekli sledeće: "To je od mene traženo kada sam davao izjavu advokatu Tanaskoviću. Ja nisam znao datum i zato sam rekao otprilike jun, pa do polovine jula. Nisam mogao da se setim tačnog datuma i zbog toga u mojoj izjavi nema datuma." Jeste li vi pre par minuta rekli da je to moglo da se dogodi negde do sredine jula?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam izjavio, nego početak juna do polovine juna. A u julu sam bio na sasvim drugo mjesto raspoređen.

TUŽILAC GRUM: Hvala, gospodine Mitroviću, ja više nemam pitanja.

SUDIJA HANT: Oprostite, gospodine Grum, ja sam možda pogrešno shvatio taj odgovor ... A, da, shvatam. Vi ste ga bili pitali da li je to moglo da se dogodi do sredine jula, a on je rekao "ne, rekao sam jun. Ima li dodatnog ispitivanja, gospodine Tanaskoviću?

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ima, časni Sude. Sad, na pitanje gospodina Gruma, svjedok je izjavio da je u julu mjesecu 1992. godine bio negde druge, a ne tu gdje je bio do tada, samo je pitanje moje, gdje je u julu 1992. godine bio?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: U julu 1992. godine bio sam zapadno od Višegrada, u jednoj školi raspoređen, obezbeđivali smo napad i ulaz na Višegrad sa zapadne strane i komunikaciju puta, jedini izlaz prema Sarajevu, Rogatici, Palama ... Bio je makadam, nije makadam nego malo lošiji put, više od Rogatice, preko uzvišenja Semeć, Borika, Rogatica i tako dalje. Ako se kretao tim putem, morao je BOV, ne znam kako vi zovete oklopno vozilo, BOV ga mi zovemo, da ide u pratnji, zato što put nije bezbjedan tu bio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to, gospodine Mitroviću, da ceo juli niste bili u Višegradu?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Hvala. Časni Sude, ja bih zamolio da se da svjedoku da na predloženom dokazu 155 on nacрта liniju koju je crtao na dokumentu 152. Ja mislim, s obzirom da je ovde mnogo jasnije i vidljivije i da pokaže gdje je stajao pred hotelom.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, on je već nacrtao liniju na dokaznom predmetu 155, liniju kojom je označio putanju, put kojim je prošao vaš branjenik.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ovo šta sam predložio, mislio sam na liniju od mjesta gdje je svjedok pokazao da je stajao, do mjesta gdje je vidio pad optuženog Vasiljevića.

SUDIJA HANT: Onda je bolje da to uradimo olovkom neke druge boje. Do sada smo koristili plavu boju, da li tu ima olovka neke druge boje? Zelena, na primer?

SVEDOK MITROVIĆ: Hoćete ponoviti šta treba da nacrtam?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Od mjesta gdje ste stajali pred hotelom do mjesta gdje ste označili pad gospodina Vasiljevića. I gdje ste videli prvi put, "X" ste naznačili negde ne krovu zgrade, tu liniju odakle ste videli, prvi put. I vas gdje ste stajali.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da bih, pošto ugao od ove prodavnice "Šipad", to je vrlo blizo ... Ima li neki lenjir da povučem pravo, onda bi se tačno vidjelo? Ako ne lenjir, otprilike. Može. Da nacrtam?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Može.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: I ova fotografija malo vara, tako da ugao ... Isto zelenom bojom, je li?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da, zelenom.

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne i ova me fotografija vara, sad opet, tako da tamo gdje sam vidio Vasiljevića, moram ići lijevo. To je to, otprilike. Slab je flomaster pa se ne vidi dobro.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li sad to pokazati?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Mogu, znači, stajao sam tu, Vasiljevića sam vidio u ovom pravcu tu i on se, znači, vratio nazad i kretao se tu, kad ga je Šimšić zovnuo, on je se okrenuo i tu pao.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li na toj fotografiji označiti zgradu ili vidi li se zgrada u kojoj stanuje taj Šimšić?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Vidi se, ali vrlo minijaturno, terasa, mogu označiti sa "X-3". Ovaj flomaster ne valja, mogu crnim? Sad se ne vidi ta terasa. Staviću "X-3".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači "X-3" označava terasu gospodina Šimšića?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Hvala lijepo. Ova skica, predlažem da se prihvati kao dokaz.

SUDIJA HANT: To je već dokaz. Čini mi se da tu stoji P155-PM.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Sa dodacima. Časni Sude, nemam ja više primjedbi ovdje, ali predlažem, dok je još svjedok tu. Ranije je izveden, uvažen kao dokaz, traka sa novim dijelom Višegrada, Pionirskom i ovim dijelom Višegrada, od strane Tužilaštva i to, čini mi se, 9. oktobra. Traka je 332, od 2125 do 2208 minuta, nije, dakle, duga traka, koja upravo pokazuje ovaj dio o kome sad pričamo, pa bi bilo dobro da to pokažemo svjedoku i da on na tom snimku pokaže sve ovo što je dosada pokazivao.

SUDIJA HANT: Pre svega, ne razumem to šta kažete o fotografiji. Fotografija koja je već dokazni predmet bila je označena od strane svedoka, a oznake koje je on napravio, a na vaš zahtev, su deo vaših dokaznih predmeta, dakle, nije potrebno da se ponovo uvrštavaju, dakle, nije mi jasno šta želite time kad ih ponovo predlažete za uvrštenje u spis, a drugo, da li ste vi unapred upozorili da želite da se prikaže ta traka?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Pa, nismo, ali smatramo da bi to trebalo s obzirom da se odnosi na svjedoka. Ona je radi nas jasna i radi vas, ali radi svjedoka sam mislio.

SUDIJA HANT: Da ste mislili da je to neophodno, trebalo je da u tom slučaju, unapred javite. Može li neko da nam pomogne koji je stvarno broj tog dokaznog predmeta?

TUŽILAC GRUM: To je dokazni predmet 18.

SUDIJA HANT: 18, u redu. Da li neko može da pomogne da se ova traka vidi?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Mi je posjedujemo kod sebe, ali ima je ...

SUDIJA HANT: Znači, to je od 2125? Je li ona tačno premotana na to mesto? Znae da to oduzima vremena. Trebalo je da nam pomognete, da bolje organizujemo to.

Dakle, kasete treba da krene od 2125 pa da ide do 2208. Moraćemo da pustimo od samog početka pošto se ta oznaka "2125" ne pokazuje na brojaču. Koliko je to daleko od početka kasete, gospodine Tanaskoviću?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Dvadesetak minuta, koliko smo mi premotavali.

SUDIJA HANT: A vaš snimak nije premotan na to mesto odakle treba početi gledanje te kasete?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ne, nije. Sinoć smo je premotavali.

SUDIJA HANT: U svakom slučaju, mi nećemo da sedimo ovde 20 minuta, dok se to bude premotavalo. Ja mislim da ćemo ovog svedoka morati da dovedemo kasnije, kad kasete bude premotana. Sledeći put kad budete nešto slično radili, morate da pripremite sve šta treba, morate da najavite i Tužilaštvu i sudskim referentima da sve pripreme i da se kasete premotaju na dobro mesto, zato što mi nemamo vremena za gubljenje. Gospodine, mislim da ćete morati da sačekate ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Sledeći svjedok je Šimšić, a ipak ću tražiti i za njega ovaj dio trake, pa, prema tome, da najavim, kad ste me upozorili, hvala vam lijepa, za taj dio.

SUDIJA HANT: Tehničari iz kabine misle da je moguće da se malo ubrza tako da se stigne do pravog mesta koje treba da se prikaže sa ove kasete. Mislim da su našli dobro mesto.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Odlično.

(Video snimak)

SVEDOK MITROVIĆ: Tačno se vidi mjesto gdje sam vidio Mitra, može se i malo vratiti pa zaustaviti. Evo ga i park. Ne mogu pokazivati?

SUDIJA HANT: Gospodine, mislim da neće biti moguće da vi pokažete na ovom snimku. Gospodine Tanaskoviću, je li to sve šta želite da pokažete ili ima još nešto?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ovo je dio parka odakle je, gde je vidio svjedok gospodina Vasiljevića i ima ulica koja ide prema hotelu, ono upravo što nije mogao svjedok malopre da se orijentiše, oko onog pravca odakle ga je vidio prvi put i gdje je on stajao pred hotelom.

SVEDOK MITROVIĆ: Kad bi vratili malo nazad traku, onda bih mogao objasniti, vidi se i onaj park i ona ulica koja se na fotografiji nije vidjela.

(Kraj video snimka)

SUDIJA HANT: U redu, molim vas da sad zaustavite i da premotate na mesto koje ste malopre našli. Ja sam vrlo zahvalan tehničkoj kabini što nam tako dobro pomaže u ovom poslu. Mogu li sad da predložim da svedok opiše snimak, jer je on taj koji svedoči, a ne vi, gospodine Tanaskoviću. Znači, on će da govori dok bude tekao snimak.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Da, da, tako sam i mislio.

SVEDOK MITROVIĆ: Kad naide onaj snimak i pregled, ja ću da zamolim da zaustave traku. Onda će biti jasnije vama.

SUDIJA HANT: Da, naravno, gospodine.

(Video snimak)

SVEDOK MITROVIĆ: Možete zaustaviti ovdje. Tu je ova ulica, znači, lijevo, što ide ka gore, a ovdje desno, iza ovog auta, to je taj park. Ta ulica se na fotografiji ne vidi. Može dalje. Može se zaustaviti ovdje, malo je bolje, iza ovog auta je kuća jednog Zorana Stančića, prije prodavnica "Beko" bila, sad je trgovinska, vidi se i tenda, pošto je novi snimak. Znači, u ovom se pravcu kretao. I to je ona linija što sam povukao, ispred hotela, iza ovog auta, to je ta ulica. Može dalje. Sad se on, znači, vratio nazad, gdje je ovaj auto, pored ovog znaka što smo ga malopre vidjeli, i krenuo glavnom ulicom. Da, to je ta linija, evo vidi se i hotel, taman, može se zastaviti. Malo nazad, sad je malo greška. Zato sam rekao, ova zgrada ispred hotela. To je ta linija, preko sredine ovog, gdje su ove klupe. Preko parka gore. A vidi se odlično ova prodavnica na uglu "Šipad", a evo terase učitelja Šimšića. Nije ova zelena, nego ova druga, gornja. Može dalje.

SUDIJA HANT: Sačekajte samo trenutak. Mesto gde vi stojite, je li to na krajnjoj levoj strani ove slike koju mi sada vidimo?

SVEDOK MITROVIĆ: Tu ima cvijet jedan, ono što sam pokazao na onoj fotografiji hotela, ispred, znači, tu i to je ta linija kretanja, znači, preko sredine ovog romboida, čini mi se, gdje su ove klupe i ona prodavnica gdje sam je pokazao malopre, znači, u tom pravcu se kretao, tako da, čuo sam galamu pa poslije sam i topot konja, a poslije sam vidio Mitra i onda, s obzirom da je ulica bila prazna, čim sam zviznuo, on se

okrenuo i odmah došao. Tu, ovdje, gdje se ovaj auto vidi, pa malo niže. Tu je on pao, a Ratko ga je vidio kad je prešao njegovu terasu.

(Kraj video snimka)

ADVOKAT TANASKOVIĆ: To je to, hvala. Nemamo više pitanja.

SUDIJA HANT: Bolje da sačuvamo kasetu za sledećeg svedoka. Da, gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Samo jedna primedba u vezi sa snimkom.

SUDIJA HANT: Da.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Mitroviću, ono šta vi sada spominjete kao park, što smo videli na video traci, u martu 1992. godine to nije bio park, zar ne?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne, tu je bila džamija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je bila džamija, dakle. Da biste vi videli stvari koje ste videli, džamija je morala da bude srušena, je li tako?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio ko je srušio, ništa nisam vidio. Znae, ja ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je bila srušena?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Znam da je srušena, ali ne mogu da se sjetim. Datuma, da li je u maju ili nije, ne znam. Znam da je negdje u tom periodu, ali precizno ne znam.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam, gospodine.

SUDIJA HANT: Nisam siguran da sam dobro razumeo pitanje koje vi postavljate. Da li vi tvrdite da je u vreme kada je svedok rekao da je video gospodina Vasiljevića, da je tu i dalje bila džamija?

TUŽILAC GRUM: Ne, ne. Samo sam hteo da kažem da je u neko vreme, pre nego što je on to video, džamija bila srušena.

SUDIJA HANT: Dobro, u redu, shvatio sam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Časni Sude, s obzirom na ovo pitanje ...

SUDIJA HANT: Samo trenutak, gospodine, daću vam priliku da postavite dodatna pitanja. Samo trenutak ...

SUDIJA TAJA: Vi ste rekli da niste bili u Višegradu u mesecu julu 1992. godine. Kada ste otišli iz Višegrada?

SVEDOK MITROVIĆ: Mene pitate?

SUDIJA TAJA: Da, vas.

SVEDOK MITROVIĆ: Ja sam rekao da sam bio raspoređen, ne znam tačno ... Ja mislim da advokat tu stanuje, Donja Lijeska, rodom je iz tog dijela, dva, tri, četiri kilometra putem, znači, zapadno od Višegrada. Znači, preko drinskog mosta i gore. Iza hotela i gore, sa lijeve strane Drine.

SUDIJA TAJA: Da, ali moje pitanje je bilo kada ste otišli iz Višegrada, gde ste vi bili nakon juna, krajem juna 1992. godine?

SVEDOK MITROVIĆ: Ako sam dobro shvatio, moja jedinica, ona što sam juče opisao, kad se rasporedila u hotel "Višegrad", posle zaduženja tih, obezbjeđenje komunikacija, ulaz, ti punktovi, onda su nas prebacili na tri četiri kilometra, isto da obezbjeđujemo komunikaciju puta Višegrad-Rogatica, znači naše je zaduženje bilo od Višegrada do Gornje Lijeske, ima jedno selo, da bi se moglo nekako prebacivati do odredišta, znači do Pala.

SUDIJA TAJA: Da li ste vi u Višegradu ostali do kraja juna 1992. godine?

SUDIJA HANT: Mogu li da vam malo konkretnije postavim pitanje? Kada ste vi tačno u junu, da li možete da nam date datum u junu ili u julu mesecu kada ste vi otišli iz hotela i bili premešteni? Dakle, kada ste poslednji put bili u hotelu u junu ili u julu mesecu 1992. godine?

SVEDOK MITROVIĆ: Tačan datum ne mogu da dam, ne znam, ne sjećam se. Nismo ostali dugo u hotelu, iza 20., 21., ili 1., to ne mogu da se sjetim, samo znam da smo ostali u hotelu jedno izvesno vrijeme, tačno ne znam ni koliko tu dana, nisam obraćao pažnju, čuvao sam svoju glavu, tako da me datumi i ostalo nije interesovalo.

SUDIJA HANT: Sada, gospodine Tanaskoviću, možete da postavljate dodatna pitanja.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Samo da se svjedok izjasni odakle je vidio gospodina Vasiljevića i tako dalje, Je li u tom periodu bila srušena džamija ili ne?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da je bila, tužilac me je pitao, i potvrdio sam da nije bila, srušena je bila. I samo neki vidoviti bi mogao da vidi kroz nju.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to, gospodine Mitroviću, da je u to vrijeme bio ovaj park ili nešto slično ovom parku?

SVEDOK MITROVIĆ – ODGOVOR: Kad je taj park urađen, ne sjećam se, ali džamija je bila srušena. A da li je bio urađen park ili je ruševina bila, ni toga se ne mogu sjetiti.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Hvala, ja nemam više ništa.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, da li vi želite da postavite neko pitanje u vezi sa pitanjima koje smo postavili sudija Taja (Taya) i ja?

TUŽILAC GRUM: Ne, hvala.

SUDIJA HANT: Gospodine Mitroviću, hvala vam što ste došli i što ste svedočili. Sada možete da idete.

SVEDOK MITROVIĆ: Hvala vama.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas, možete li da pročitate svečanu izjavu koju vam sudski poslužitelj daje?

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite, gospodine.

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Hvala.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šimšiću, dobar dan.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas, za početak, zamolio da kažete svoje puno ime i prezime i datum i mjesto rođenja.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja se zovem Šimšić Ratomir. Rođen sam 1. oktobra, 1942. godine u selu Staniševci, opština Višegrad.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite mi, da li vi imate neki nadimak?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja imam nadimak, maltene od rođenja, Ratko ili Rale ... Ratko.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači, Šimšić Ratomir, zvani Ratko.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, šta ste završili i koje vam je zanimanje?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Završio sam redovnu učiteljsku školu, a tokom rada sam studirao Pedagošku akademiju, vanredno. I zanimanje mi je učitelj ... Razredne nastave.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li reći gdje ste sve radili?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Radio sam svugdje. Ako treba da kažem?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, recite.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Radio sam najviše u Višegradu i okolini, dvije godine i u Hrvatskoj, više škola.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li reći šta sada radite?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Trenutno sam penzioner, 22 mjeseca.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li da kažete od kada živite u Višegradu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: U Višegradu živim odavno, od februara 1974. godine.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam reći u junu, ili u cijeloj 1992. godini, a posebno u junu, gdje ste stanovali u Višegradu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Stanovao sam u glavnoj ulici, Maršala Tita 38.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To je tadašnja ulica?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da, a sada Kralja Petra I, isto broj 38. Isti je stan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li bliže opisati tu zgradu gdje se vaš stan nalazi?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mogu, kako da ne, jer u toj zgradi živim 15, 16 godina.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li opisati to?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Lokaciju, lokaciju zgrade.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jasno mi je. Zgrada se nalazi u strogom centru grada, na trgu. Ta se zgrada zove "ugaonica", sa tri ulaza, dvospratna, nema mnogo stanova. Nedaleko od zgrade, nalazi se u prizemlju prodavnica i ispred salon nameštaja "Šipad". Levo je gril, robna kuća, a desno je hotel "Višegrad".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste ispod da su prodavnice.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Koja je nekad, tj. do rata, bila tu prodavnica, a koja je sad?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Do rata je bila "Jugoplastika", a sada je "Petrofar", ispod mog stana, mada ima tu još prodavnica.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Hvala. E, sada, recite da li vi poznajete gospodina Mitra Vasiljevića?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Dobro ga poznajem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, od kada i otkuda?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa znam ga ima dvadesetak godina i znam ga kao konobara koji je radio u više lokala, od hotela, raznih restorana i drugih hotela.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kada već pominjete te restorane i hotele, recite kojem je preduzeću to pripadalo?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: To je pripadalo UTP "Panos", Višegrad.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi bili u toku rata raspoređeni, bilo vojno, bilo radno negdje u Višegradu, bilo negdje drugdje?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa jesam, ne znam kako bih rekao da l' vojno da l' radno, obzirom da sam invalid. Bio sam raspoređen u autobuskoj stanici "Višegrad-trans", Višegrad.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste u tom periodu, konkretno za 1992. godinu, vidali gospodina Mitra Vasiljevića?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A gdje?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Vidio sam ga prvom poloviom juna mjeseca 1992. godine, kao nekog redara na održavanju čistoće grada. Redar.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad kažete "redar na čišćenju grada", šta to znači?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, po mom ličnom mišljenju, ograđujem se, pa radio na akciji čišćenja grada od lomljenog stakla, raznoraznih predizbornih plakata, drveće, lišće ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da je grad u tom pogledu bio apsolutno zapušten?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad kažete da ste vidali gospodina Vasiljevića, kao redara, jeste li vidjeli šta on to radi i ko to radi tamo sa njim?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jesam. Pa, kao što rekoh, radili su na sabiranju svega toga, lišća, plakata i ostalog smeća.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Pitanje je bilo više u smislu ko je bio tamo, jeste li vidjeli nekog još da to radi ?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa jesam, video sam, svaka trgovkinja je radila to ispred svoje radnje. Znači, nijedna nije bila izuzeta.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Tada kada ste vidali gospodina Vasiljevića da čisti i organizuje to čišćenje, možete li se slučajno sjetiti bar jedne prilike, kako je bio obučen?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kako da ne. Bio je obučen u neko tamno odjelo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li možda sa sobom imao oružje?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li imao šešir?
SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li se možete sjetiti da li je gospodin Vasiljević, tada kad ste ga vi vidjeli, kažete u toj tamnoj odjeći, imao još nešto na sebi?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Imao je crvenu traku na lijevoj ruci. Oko pet-šest centimetara široku, po slobodnoj procjeni.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste mogli primjetiti ili ste primjetili da je na traci bila neka oznaka, neki simbol?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno nikakav.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to potpuno crvena?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Potpuno crvena.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sada nam recite do kada ste viđali gospodina Vasiljevića da radi to što ste ispričali?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Viđao sam ga tačno do nedelje 14. juna.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Koje godine?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Iste godine, 1992. godine.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A šta je bilo tog 14. juna 1992.?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: 14. juna 1992. godine bio je vjerski praznik, "Prve Trojice".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To, koliko ja znam, vjernici kažu "Svete Trojice" ili "Prve Trojice".

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao "Prve Trojice ili Svete Trojice", jer imaju troje Trojice, ponedjeljak i utorak, druge, odnosno treće.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači, 14. Prve Trojice, 15. Druge, 16. Treće Trojice.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Pitanje je bilo malopre šta je bilo tog 14. juna 1992. godine. Vi ste rekli da ste ga do tog datuma viđali. Šta je sad tog 14. bilo?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, bile su Prve Trojice, vjerski praznik, hrišćanski.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šimšiću, pitam vas u odnosu na gospodina Vasiljevića.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Aha. Mogu li vas nešto pitati?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ne možete.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A gdje ste vi bili 14. juna 1992. godine?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: 14. juna 1992. godine bio sam u kući ili bolje rečeno, u kuhinji.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U onom stanu kojeg ste na početku ispitivanja opisivali?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da u onom stanu u kojem sam stanovao i sada stanujem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I šta je dalje bilo? Bili ste u stanu ...

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam u stanu, sjedio sam, čitao novine, gledao televiziju i sin moj najmlađi je dotrčao u kuhinju iz sobe i rekao mi je, citiram: "Tata, molim te dođi da vidiš čudo neviđeno. Ma šta da vidim?" Jer ništa nisam imao vidjet' fino. Bilo je sve monotono. Izašao sam na terasu i vidio gospodina Mitra na konju kako jaše niz ulicu, prema hotelu "Višegrad".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U tom momentu kada ste izašli na terasu i vidjeli ga, gdje se on tada nalazio u odnosu na vašu terasu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Nalazio se na pola puta između terase i mjesta događaja ili udesa.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Vaš sin koji vas je pozvao na terasu da vidite "čudo neviđeno", kako se on zove?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Čini mi se da sam rekao, a možda nisam, zove se Bojan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U to vrijeme, koliko je on imao godina?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Imao je 12, oko 12 godina.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, molim vas da pazite na pauzu između pitanja i odgovora. Zna da se sve što govorite, prevodi.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U kom pravcu se kretao gospodin Vasiljević na konju?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, rekao sam, kretao se, takoreći, niz ulicu, ima tu jedan blagi nagib, u pravcu hotela "Višegrad".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete nam reći šta se dalje dogodilo?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa mogu reći da je tada padala kiša, da je bilo za podne, pred večer, dobro se vidjelo. I tako sam povikao: "To, Mitre", maltene, u istom trenutku Mitar je pao sa konja, a konj na Mitra.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To znači da je konj pritisnuo gospodina Vasiljevića?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da, cijelom svojom težinom.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli, s obzirom da ste to posmatrali sa svoje terase, da li je gospodin Vasiljević zapomagao, vikao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da, tražio je pomoć.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I je li neko došao tu kod njega?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da, neko je došao, ne znam ko i samo sam čuo da je rekao: "Ne dirajte me, ako može, zovite mi Hitnu pomoć."

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Vi ne možete da se setite ko je to pritekao u pomoć?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne, ali pretpostavljam da je neko iz hotela "Višegrad", koji je u blizini, pedesetak metara naprijed.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li sa te svoje terase i dalje posmatrali taj događaj?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne, jer me to strahovito zbolelo, jer ne mogu ni da čujem ni da vidim tuđe sapatnje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A znate li šta je bilo sa gospodinom Vasiljevićem, odatle sa tog mjesta?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Znam, pričali su mi da je za vrlo kratko vrijeme došao neko iz Doma zdravlja, kolima.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dok ste vi bili na terasi, jeste li videli šta je bilo sa konjem kojeg je gospodin Vasiljević jahao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kako da ne. Konj je, kao srna, poskočio, prešao na drugu stranu kolovoza i stajao je cijelo vrijeme, pa čak i posle transporta, čak su i drugi pričali, kao ukopan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sad bih vas, gospodine Šimšiću, zamolio ako se možete sjetiti koje je boje bio konj kojeg je gospodin Vasiljević jahao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kako da ne. Konj je bio crne ili sive, tamne boje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad bi gledali po visini, veličini, šta biste vi rekli o kakvoj se vrsti konja radi?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Toga se sjećam, konj je bio običan, mali, brdski, tamne boje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li se sjetiti tada kad ste vidjeli gospodina Vasiljevića da jaše, možete li se sjetiti u kakvoj je tada bio odjeći, odnosno, šta je imao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam to davno rekao, da je bio u sivom odijelu, tamnom odijelu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Tada kada ste vidjeli gospodina Vasiljevića, rekli ste da je padala kiša. Da li je on imao na sebi neki mantil, neki šešir, ili nešto slično?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Padala je kiša u talasima, gusta kiša. A nit' je imao mantil, nit' je imao šešir.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste i tada, kada ste ga vidjeli da jaše, vidjeli na njemu još nešto, nešto karakteristično što bi vas zainteresovalo ili ne?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, vidio sam traku na lijevoj ruci i ništa drugo naročito. Crvenu traku.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To što ste rekli, govorili ste ranije kada ste ga viđali da čisti, zato sam vas to i pitao ...

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi nešto primjetili da nosi nešto u rukama, odnosno, kad je pao, da je imao nekih drugih predmjeta tu na licu mjesta događaja i tako dalje?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Imao je u svojoj desnoj ruci nov, poveliki, podebeo konopac, isavijan, uže, kako da kažem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A šta je radio sa tim užetom?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Tim užetom je potencirao konja, šibao ga povremeno, da bi išao ubrzanijim tempom, malo brže.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kada ste vi to vidjeli, kojim ritmom se kretao konj?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Srednjim ritmom.

SUDIJA HANT: Ovo bi, možda, gospodine Tanakoviću, bilo dobro vreme da napravimo pauzu. Dakle, pauza je do 11.30

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, izvolite.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Šimšiću, da nastavimo tamo gdje smo stali u 11.00.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Može.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Malopre sam vas pitao da li ste primjetili kod gospodina Vasiljevića, kad je jahao, neke druge predmete i vi ste rekli da osim konopca niste ništa drugo primjetili. Interesuje me kad se to dogodilo, na asfaltu, pored konja, jeste li vidjeli nešto drugo, ili niste?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta mislite, nisam vidio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dakle, niste ništa dugo vidjeli?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li vi znate šta je to "megafon"?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kako da ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste možda primjetili, bilo kod gospodina Vasiljevića, bilo poslije njegovog pada, taj megafon?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ni slučajno. Nisam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kada smo maloprije opisivali konja kojega je gospodin Vasiljević jahao, ja sam propustio da vas pitam da li je konj imao sedlo ili samar, odnosno drveno ili kožno sedlo?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Samar i sedlo, ne treba mi komentar, ja sam dijete sa sela, nije imao. Konj je bio go, jahao je bez samara, bez sedla.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U toku ispitivanja ovoga, vi ste opisali doba dana kada se dogodio ovaj udes. recite mi, molim vas, možete li se oprijediti o koliko se časova tu moglo raditi?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mogu. Pa rekao sam iza podneva i ispred večeri, znači, između 16.00 i 17.00.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste otišli sa terase u stan i da to niste dalje gledali. Da li ste posle čuli ili saznali na neki način šta je bilo sa gospodinom Vasiljevićem, odnosno je li i kakve povrede zadobio tada?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa i to sam rekao, da sam saznao od drugih ubzo. Nisam mogao da posmatram patnje, jer i ja sam, davne 1974. godine, imao otvoren lom noge, pa znam šta je to. To je jako teško, makar za mene.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I šta kažete koje povrede ste saznali da je imao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, saznao sam da je imao lom noge. Nisam saznao koje, ali kasnije sam saznao. Ja sam mislio da mu je i kičma pukla, a vidio sam da je u najmanju ruku konfuzija noge ili ruke, tako nešto.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A jeste li čuli ili saznali gdje se lečio od te zadobijene povrede?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jesam. Čuo sam i tvrdim da se liječio u Opštoj bolnici, Užice.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Nakon tog događaja, jeste li posle vidjeli gospodina Vasiljevića?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, jesam, jer, prema medicinskom tretmanu, treba mnogo da šetam, pa sam šetao tako u pravcu Vojvode Stepe, niz Drinu, dole gdje je njegova kuća, pa još dalje, prema "Vilinoj Vlasi", hotelu. Vidio sam ga na štakama, te iste godine.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To mislite kod njegove kuće.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam, ulica Vojvode Stepe.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dobro, da se vratimo na nedelju 14. juna 1992. godine. Možete li vi sada reći na osnovu čega tvrdite i sjećate se da je to bio 14. jun 1992. godine?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa mogu. Po treći put govorim, po tom vjerskom običaju uvijek su u junu mjesecu te Trojice i uvijek je prvi dan Trojica nedjeljom, al' sam dobro zapamtio da je to bilo tada, jer sam na treće Trojice, 16. u utorak 1992. godine, obzirom da slavim slavu Sveti Jovan Krstitelj, krsna slava moja. Tad nisam imao ikonu i kandilo, trebalo je da to regulišem, otišao sam u crkvu i trebalo je ikona i kandilo da ostane da se osvešta, otac Rajko je napisao na ikoni kada je ikona osvješšana, pečat i njegov potpis, eto to.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste svještali ikonu, kandilo. Je li to običaj u Srba ili to radi ko kako hoće?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Dobro pitanje, jer bio je greh i slaviti bez ikone i kandila, al' ako se nije moglo kupiti, Bog je oprostio. Ali već kad sam kupio, savjetovao me je otac Rajko da treba da ostane u crkvi par sati da on osvješta. To je za mene bio doživljaj, jer sam regulisao i jedno i drugo, jer znam sad da Slavu slavim onako kako treba. Dakle, običaj je, kao što pitaste i red.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad ste sad rekli, "otac Rajko", na koga to mislite?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim na jednog od triju sveštenika koji poslužuju tu crkvu i sve ostalo. Ne mislim na svojega oca, jer ga nisam ni zapamtio, možda je pomalo humoristično, ali to je to. Pop Rajko.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači sveštenik, odnosno pop koji vam je to uradio zove se Rajko.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Zove se Rajko Cvjetković.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Radi razrešenja riječi "svještanje" možemo li ovdje reći da je to neka vrsta blagoslova.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa svakako, rekao sam, nije vrijedelo slavu slaviti, bolje ikako nego nikako, ali već kad je slavim, onda treba da imam u kući barem najbitnija obeležja.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sad da pređemo na jedan drugi detalj, odnosno, pitanje. Maloprije ste rekli da ste gledali sa te vaše terase taj događaj. Možete li sad da opišete riječima mjesto na kojem ste vidjeli taj pad gospodina Vasiljevića i konja, istovremeno?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Oprostite, to sam maloprije rekao, samo mogu da ponovim. To se desilo sa desne strane kolovoza na trgu. Sa strane moje zgrade, prodavnice nameštaja "Šipad". A lijevo gledajući niz ulicu je ugostiteljsko preduzeće, gril i sa iste strane robna kuća, i naprijed, s desne strane, hotel "Višegrad". A mjesto događaja je, u pogledu na moju terasu, rekao sam na pola puta između moje terase i mjesta udesa. Dakle, sa terase gledajući, nekih 20, 23 metra.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad sam vas ovo pitao, mislio sam da to kažete o pravcu kretanja gospodina Vasiljevića prema hotelu. Znači, s desne strane je vaša terasa, zgrada, prodavnica namještaja, a sa lijeve strane gril. Čiji je to gril?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: To je gril UTP "Bosna", bivše, sad ne znam kako se zvaše, TP "Višegrad".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To je sa lijeve strane, gledajući u istom pravcu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dalje.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: I s lijeve strane je i robna kuća, i s desne strane je i moja zgrada, prodavnica nameštaja "Šipad" i hotel.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li biste vi mogli da ...

SUDIJA HANT: Molim vas da sačekate.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Tu ispred tog salona, prodavnice namještaja ...

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Šipad.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: ... postoji jedan parking, tako nešto.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Šta je naspram toga parkinga, s lijeve strane?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Naspram parkinga, s lijeve strane, rekao sam, je taj gril trgovinskog preduzeća "Višegrad" i ispred grila mali mini parkić i na kraju tog parkića prema hotelu, nalazi se tabla za obaveštenje za filmove.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U odnosu na sve to što ste ispričali, gdje biste locirali mjesto pada?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mjesto pada je sa desne strane kolovoza, gledajući niz ulicu prema hotelu, na mjestu bankine koja je blago osjenčena, jer tu treba da uđe veliko teretno vozilo za istovar namještaja, a, osim toga, tu je i njihov parking prostor. Toliko.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste spremni da na jednom snimku prepoznate svoju zgradu, odnosno, svoju terasu, sa koje ste, ovo što ste danas pričali, posmatrali?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa mogu pogledati.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ja molim časni Sud ako možemo da prikažemo samo taj dio zgrade njegove da pozna ili ako može da prepozna.

SUDIJA HANT: Da, hvala vam. Da počne sa istog mesta kao i ranije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Pa može sa istog mjesta, ali on govori samo o svojoj terasi i zgradi, tako da možemo da vidimo samo njegovu zgradu, to je malo kasnije.

SUDIJA HANT: Ja mislim da je za tehničku ekipu jednostavnije da krene sa istog mesta.

(Video snimak)

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Evo.

SUDIJA HANT: Možete li da zaustavite kasetu i da je premotate malo unazad? Možete li da premotate kasetu? Sada stanite. Gospodine Tanaskoviću, je li to mesto koje ste hteli da vidite?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da. Gospodine Šimšiću, da li na ovom snimku prepoznajete bilo šta od ovoga što smo danas pričali?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ovaj snimak me izuzetno oduševio. Malo sam se uplašio da nije nekako drugačije. Snimak je odličan. Ovde vidim svoju terasu, vidim naprijed jednu zgradu koju nisam pomenuo, no nije bitno, stari hotel, a ovaj novi hotel se slabo vidi, on je naprijed, ne vidi se gril uopšte, ni robna kuća, ali mislim da je to manje važno. Skoro da se vidi mjesto događaja, kolovoz se ne vidi, onako sa trakom i pešačkim prelazom, tako to.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Šimšiću, hajde, molim vas, pokažite koja je to terasa o kojoj ste nam danas pričali?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kako da pokažem?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Objasnite, vidite zgradu, vidite terase, objasnite.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, ovako, ja sam u ovoj zgradi koja ima zelenu fasadu, al' do nje, i odozgo gledano niz ulicu, ova druga terasa, ispod krova, gore. Od ove četiri, pa prva, druga. U prizemlju je prva i tu je prodavnica, bivša "Jugoplastika", a iznad, ovo je moja terasa. Znači gornja terasa, na udaru ove prve terase.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Mislim da smo mogli sad i konstatovati da je pokazao tu terasu.

(Kraj video snimka)

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću da li vam ovaj snimak još treba?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ne, hvala. Ja više nemam pitanja, časni Sude, hvala.

SUDIJA HANT: Unakrsno ispitivanje, gospodine Osogo (Ossogo), izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC OSOGO

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala, gospodine predsjedavajući. Gospodine Ratomire Šimšiću, ja sam Frederik Osogo (Frederick Ossogo) i zastupam Tužilaštvo. Mi ćemo sada zajedno da razmotrimo neke stvari o kojima ste vi govorili, o događajima koje ste vi videli, koji su se odvijali u toj ulici. Pre svega bih hteo da nam date neke detalje u vezi sa odnosima koje ste imali sa gospodinom Vasiljevićem, za koga ste rekli da ste dobro poznavali. Pre svega ću da vas pitam koliko vremena ga poznajete?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: To rek'o ne pook'o. Znam ga dvadesetak godina.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li ste ga poznavali kao komšiju? Da li ste vi bili prijatelji? Da li ste imali neki drugi poseban odnos sa njime?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, kao prijatelj.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vi ste nam rekli da ste ga često viđali i pre i u toku rata? Gde ste ga viđali?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Najviše sam ga viđao na radnom mjestu, u hotelu, njegovom radnom mjestu.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Nikada niste otišli da ga posetite kod njega kući?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nikada.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Niti je od ikada došao kod vas kući, u posetu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nikada.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Koliko ste se vi puta, na primer, viđali nedeljno za taj period od 20 godina? Koja je bila učestalost vaših susreta?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Povremeno i slučajno.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li ste vi poznavali njegovu suprugu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jesam, odlično.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li poznajete neke druge članove njegove porodice?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Znam mu i ćerku koja je išla sa mojim sinom, pomenutim Bojanom, u školu. Ista su generacija. I znam mu oca.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: A osim njegove ćerke? Da li znate da on ima druge dece, osim ćerke?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa znam da ima i sina Nikolu, mlađi od sestre. Čini mi se da je Nikola. I Nikolina.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Sada ćemo da govorimo o mestu gde su se odvijali događaji o kojima ste ranije govorili. Vi ste rekli da ste stanovali u ulici Maršala Tita do maja 1993. godine. Kada ste vi stigli na to mesto, od pre koliko vremena stanujete u tom stanu, u toj ulici?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, doselio sam u taj stan 16. juna 1986. godine. Dobio sam taj stančić od škole, jednosoban, pa sam 1993. godine napustio taj stan i ponovo se vratio u isti taj stan tačno 9. novembra 2000. godine.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, vi tvrdite i mislite da tu nikako ne možete da pogrešite, da dobro poznajete to mesto i okolinu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mislite snimka?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da, ali, pre svega, mislim na to mesto, na ulice, kuće, prodavnice, područja u kome ste vi stanovali.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Odlično poznajem, jer sam mjesto događaja posmatrao kao s neba na dlan.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: U vašem stanu, gospodine Šimšiću, recite, s kim ste stanovali?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Stanovao sam sa suprugom i dva sina. Bojan i Željko i supruga Bogdanka. A stanujem sa istom obitelji.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da nam opišete taj stan, koliko soba ima?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, rekao sam, stan je mali, jednosoban, 38 do 40 kvadrata. Soba, kuhinja, predsoblje, kupatilo, ta terasa, podrum i to je to.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Kada ste gledali, recimo, televiziju sa svojom porodicom, gde ste se nalazili?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa opet moram da kažem, nalazio sam se u kuhinji, već sam jednom to rekao. Blizu te terase.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li ste vi obično u kuhinji gledali televiziju?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Znao šta, stan je definitivno premali, ima nas četvoro i mi imamo običaj da kažemo "ako je kuća tijesna, nisu čeljad bijesna" ja i dan danas, hteo-ne hteo, gledam televiziju, čitam novine. Jes' teško, al' šta se može?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste, gospodine Šimšiću, da ste pod medicinskim tretmanom i da zbog toga morate da se krećete, možda više nego pre.

Znači li to da vi dobro poznajete grad i da ste odlazili na mesta kao što je, na primer, hotel "Vilina vlas"?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kako da ne, znam grad, u malom prstu ga imam, jer živim tu od 1974. godine. preko 20 godina, četvrt vijeka, više.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Znači da ste vi upoznati gotovo sa svim važnijim događajima do kojih je došlo u gradu, je li tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, tako nekako.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jeste li bili u stanju da primetite, u mesecu aprilu, maju ili junu, kretanje autobusa ili kamiona koji su prevozili ljude iz Višegrada na neko drugo mesto koje vam je bilo poznato, a možda i ne?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Vozila je bilo manje, a da sam nešto specijalno primjetio – nisam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Niste primetili masovan transport Muslimana autobusima ili kamionima, bilo u poznatom bilo u nepoznatom pravcu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste da ste katkad išli u hotel "Vilina vlas", jeste li primetili nekakve događaje u tom hotelu ili u blizini, a koji bi mogli da se čine neuobičajenim ili nenormalnim?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ja sam u "Vilinoj vlasi" bio poslednji put do tih događaja, kako vi kažete, 1985. godine na rehabilitaciji zbog otvorenog loma desne potkolenice i, vjerujte, nikada više nisam, pa ni dan danas.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dok ste tamo bili, ništa niste neuobičajeno primetili?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Tada je bilo sve u redu. Ja sam došao na liječenje, bio je dobar tretman, ali davno je to bilo. Jesen 1985.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste nam da se hotel "Višegrad" nalazio u neposrednoj blizini vašeg stana, je li tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li ste možda bili u stanju da primetite kretanje vojske ili paravojnih jedinica ili možda prisutnost kakvih kamiona pred tim hotelom, za vreme rata?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, vjerujte da nisam, jer ja, ja sam jedva došao i na ovaj Tribunal, a čast mi je da sam došao. U mene je noga katastrofična, lošeg sam zdravstvenog stanja, pa stvarno treba više da odmaram nogu i radi toga sam otišao u prevremenu penziju, odnosno, invalidsku penziju.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, rekli ste da se gospodin Mitar Vasiljević bavio održavanjem čistoće ulica u gradu, je li tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li to znate zato što ste vi to videli ili vam je on to rekao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Zato što sam ja video sa terase i kad god izađem do najbliže pekare da uzmem hljeba i najvažnije životne namirnice.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: A on vam u vezi sa tim nije ništa rekao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da nije ništa rekao, nikad.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Ne znate li možda je li on to radio dobrovoljno ili je on to dobio kao zadatak?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam. Pretpostavljao sam da je radio dobrovoljno, možda je dobio zadatak, ne znam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, sada dolazimo do jednog bitnog dela našeg razgovora, radi se o delu koji se tiče pada gospodina Vasiljevića sa konja o kom ste nam pričali. Možete li da nam potvrdite datum kada je do toga došlo?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Po ko zna koji put ću to ponoviti – desilo se to 14. juna 1992. godine između 14.00 i 16.00.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Između 14.00 i 16.00, tako kažete?

SUDIJA HANT: Da, tako je rekao, molim vas, nastavite.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Molim vas, između 16.00 i 17.00 sati. Ja sam napravio lapsus mozgus, jer ja znam, dao sam izjavu i ranije, između 16.00 i 17.00. Ja sam to rekao, ja sam depresivan čovek, ali, lapsus mozgus.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da, gospodine Šimšiću, tako ste rekli, pisalo je u transkriptu, pa sam samo hteo da potvrdite. Opisali ste nam kako se sve to dogodilo. Hteo bih da nam potvrdite tu činjenicu da vidljivost toga dana nije bilo dobra i da je jako padala kiša. Da li je bilo tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nije uopšte bilo tako. Vidljivost je bila vrlo fina, nije bilo magle, nije bilo veče, pa i da je bilo veče, imaju ulična osvetljenja, ali nisu bila ulična osvetljenja, bila je dnevna svetlost. Kiša je padala, ali ne toliko da se nije vidjelo, ispred mene nekih 30 metara, vidjelo se i do mosta, iza hotela se lijepo vidjelo, i dalje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Kažete da uprkos jakoj kiši, da ste savršeno videli šta se dešava sa vašeg balkona?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

SUDIJA HANT: Malo me brine što ste rekli "uprkos jakoj kiši". Svedok to nije tako prihvatio. Vi ste postavili pitanje: "Padala je jaka kiša toga dana?", on je odgovorio: "Nije tako", a zatim je rekao: "Da, padala je kiša, ali nije tako jako."

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da, gospodine predsedniče, kada se govorilo o kiši. Meni se učinilo da je to bila jača kiša od obične, zato sam ja postavljao pitanje u vezi sa tom kišom koja, u stvari, nije sprečavala vidljivost. Hvala vam, gospodine predsedniče. Gospodine Šimšiću, vi ste verovatno bili informisani o tome šta se događalo, zapravo, u suštini, vama je vaš sin rekao šta se događa, je li tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Šta vam je on tačno rekao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Uleteo je u kuhinju iz sobe i rekao: "Tata, molim te dođi da vidiš čudo neviđeno, odma!" I ja sam ga poslušao, izašao tih par koraka i vidio šta sam vidio.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da nam kažete zašto je vaš sin to okarakterisao kao "čudo"?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, reći ću. Za njega, pa i za mene koji sam djete sa sela, bilo je neuobičajeno da vidimo čovjeka koji jaše na konju. To je to. Atrakcija.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Ne bi li to bilo i zato što se vidi da neko po kiši jaše na konju? Nije li to bilo neuobičajeno?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne. On bi to rekao i da je bilo sunce i nesnosna vrućina i bilo koji deo dana, bilo kada, jer on do tada nije bio vidio konja, za njega je to čudo neviđeno. A meni, kao djete sa sela, volio sam da vidim konja, kad neko jaše.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodin Mitar Vasiljević, recite, koliko znate, je li on Srbin ili Musliman?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Meni je to pitanje izuzetno smiješno. Apsolutno da je Srbin.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da je taj njegov pad sa konja, zapravo, da je do njega došlo na jedan srpski verski praznik. Recite, da li je to bila jedna obična proslava, neki običan praznik, ili biste vi to radije nazvali velikim praznikom?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, koliko mi znamo veliki praznici su krsne slave. 90%. To nije krsna slava, ali je u crkvenom hrišćanskom

kalendaru obeležena crvenim slovom, pa taj dan, ne bi se ni radilo, pogotovo ne nedjeljom, a nijednim od tih dana triju Trojica. Znači, to je moj odgovor.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Je li bio neki drugi srpski praznik, poput ovog, Svete Trojice, u mesecu junu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da. Bio je veliki srpski praznik, Vidovdan, 28. jun.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da nam kažete kog datuma je taj praznik?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, 28. juna. Uvijek, ne pomjera se. A Trojice se pomjeraju.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Kada kažete da se Trojice pomeraju, da li to znači da može da se desi da nekada budu nekog drugog meseca, a ne u junu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mogu da budu i krajem maja, a mogu da budu i početkom jula. Ima dosta praznika koji imaju svoje ... Moja slava je uvek 20. januara. I ima još slava takvih.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li vi kažete da taj praznik može da bude ili krajem maja ili početkom jula ili početkom juna? Možete li da nam kažete na koji tačno vremenski okvir mislite kada kažete "početak juna"? Dakle, jedan vremenski okvir od koliko dana?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da sam znao da ćete me to pitati, ja bih vam donio crkvene kalendare unazad 20 godina. Ja sam rekao te Trojice mogu da budu krajem maja ili početkom jula, kao što su bile tada, u to doba.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vi ste, kako ste rekli, dali da se osvešta ikona na taj praznik, odnosno da je to jedan sveštenik učinio za vas. Ako se radi o jednom uobičajenom prazniku, šta vas je navelo da baš tada osveštate ikonu? Da li je to zato što ste mislili da je to važan praznik?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Znao sam, ja sam rekao da je grijeh što to nisam imao i ranije. Ja sam to mogao uraditi i u jutro i u veče i na podne, bilo koji dan, obični dan, bitno je da se osvješta, pa kad-tad. Ali, igrom slučaja sveštao sam na te prve Trojice i volim što sam tada, a ne znači da sam to uradio i ranije i kasnije. Kamo sreće da sam uradio i dvije godine ranije, ali nikad nije kasno. Bolje ikako nego nikako.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, primetio sam jednu grešku u transkriptu, a koja može da bude značajna. To je u ovom redu 18. Stoji "I went to do that on the

first day of Holy Trinity (Otišao sam da to uradim prvog dana Svetih Trojica)." Svedok nije govorio o danu, nego o "Prvoj Trojici".

SUDIJA HANT: Ali spomenuo je "svetu"?

ADVOKAT DOMAZET: Da, da.

SUDIJA HANT: Vi kažete da nije prvi dan Svete Trojice?

ADVOKAT DOMAZET: Da, ali on nije rekao "prvi dan".

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, ako će ovo da bude važno, bolje da onda malo razjasnite.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, čuli ste primedbu advokata i predsednika Pretresnog veća. Možete li da nam potvrdite ovo šta ste, zapravo, hteli da kažete u vezi sa danom kada ste išli da osveštate ikonu kod sveštenika za vreme tog praznika Svete Trojice, koji je to dan bio?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mogu. Bile su to "Treće Trojice". 16. juni 1992. godine.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: U vezi sa ovim događajem koji nas zanima, u vezi sa padom sa konja gospodina Vasiljevića, recite, da li je to bilo posle tog događaja ili pre?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ponovite mi pitanje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Taj dan kada ste išli da osveštate ikonu, možete li da nam kažete je li taj dan bio posle Mitrovog pada s konja ili pre?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: To je bilo posle pada. Pad je bio u nedelju, a sveštao sam ikonu u utorak, 16. juna.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vaša slava, gospodine Šimšiću, kog je datuma?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: 20. januara, uvijek.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da nam potvrdite da praznik Svetog Trojstva za vas, u stvari, nije obavezan?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja ću ovako odgovoriti: to mi nije krsna slava. Ta tri dana ne valja ništa raditi, ni u polju, ako se dese u posne dane, ta Trojica se i posti, jede se posna hrana, riba i to. Koliko sam razumeo, ja rekoh.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: U redu. Dakle, nije dobro da se ide na posao na taj praznik. Možete li da nam kažete kakvo je vaše mišljenje o tome što ste videli gospodina Mitra Vasiljevića da jaše konja po kiši na jedan verski praznik?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, to nema nikakve veze sa vjerskim praznikom. Jahanje konja nije neki rad, ni u polju, ni na livadi, ni u voćnjaku. Mjesto događaja je na ulici. Moglo se to desiti i negde na putu, dalje od grada, bliže. Konj je, kod nas, još uvijek transportno sredstvo, naročito ljudi sa sela, jer nema puteva, nema automobila i tako.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Za tih 20 godina koliko poznajete gospodina Mitra Vasiljevića, da li ste ga ikada videli da jaše konja?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nikada.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, nije vam bilo čudno da ga vidite da jaše konja baš tog dana?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam to pogledao iz znatiželje, ja sam djete sa sela, volim životinje i odavno nisam vidio da neko jaše konja, jer odavno nisam bio na selu, dugo godina živim u gradu. Eto, to je moj odgovor.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gde se nalazi vaš sin Bojan, gospodine Šimšiću?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Bojan je u mojem domaćinstvu, kući.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li se on seća tog događaja, s obzirom da je on bio prvi koji je to video?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kako da ne.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Kakva je bila, gospodine Šimšiću, vaša reakcija, kada je gospodin Vasiljević pao sa konja?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, jako mi ga je bilo žao. Video sam, po njegovom vrisku, da se desila neka fraktura, noge, ruke, možda nekog od pršljenova. Ja sam saosećajan čovjek, ja to nisam mogao da gledam. Vratio sam se natrag u kuhinju odakle sam i došao.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Na osnovu vaših opisa verskih praznika, može da se zaključi da ste vi čovek koji je verski orijentisan, da ste vi vernik. Da li vi mislite da je normalno što vi niste reagovali tako što ste sišli da pogledate šta se dešava, da pomognete svom prijatelju koga znate 20 godina?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja nisam mogao sići, rekao sam, za mene je to teško palo, nisam mogao gledati čovjeka u takvome stanju, jer imao sam isti udes. U mene je lomljena desna noga, u njega lijeva. I znam ja koje su to Tantalove muke i šta mu ja tu mogu pomoći. Drugi su javili, došli su sa hitnim kolima. Nisam lekar, ni nadržilekar, šta tu mogu?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jeste li imali telefon u blizini, gospodine Šimšiću?
SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Imao sam ga u kući.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Je li vam palo na pamet da telefonirate gospodi Vasiljević koju ste poznavali ili da telefonirate nekom od rođaka ili prijatelja, ili bolnici?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam, dok sam bio na terasi, čuo da je javljeno Domu zdravlja, pa nisam imao potrebu da mu zovem ni suprugu ni prijatelje, niti bilo koga.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Nakon što ste videli ovaj događaj, jeste li otišli sa balkona ili ste ostali na njemu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, otišao sam kroz sobu u kuhinju.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jeste li pitali nekoga od članova vaše porodice, pre svega svoju suprugu ili nekog od dece, da siđe da vidi šta se dešava?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Zbog čega? Imate li neko objašnjenje za to? Je li to zato što su oni bili osetljivi na takvu vrstu događaja?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, svi su osetljivi, naročito ovaj mali koji je vidio, Bojan. On je težak bolesnik, bolestan je dečko, mada nije boljeg zdravlja ni ovaj stariji mu brat.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, vratimo se sada na vašu slavu. Čini mi ste da ste rekli, a zbog toga sam vam postavio pitanje i drugi put. Vi ste rekli da je ta slava bila 16. juna 1992. godine, a to odgovara trećem danu Svete Trojice. Da vi, možda, niste nešto pobrkali nešto u vezi sa tom slavom i tim događajem?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam koliko puta treba da ponovim iste stvari. Moja krsna slava je 20. januar, a rekao sam da ove Svete Trojice nisu uopšte slave, nego su veliki crkveni praznici. I postoje troje Trojice. Prve Trojice padaju uvijek nedeljom, uvijek nedeljom, uvijek. Druge u ponedeljak, treće u utorak. Ja ne znam šta sam ja rekao pa porekao?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Ne, gospodine Šimšiću, hteo sam samo da imam potvrdu u vezi sa datumima, obzirom da su se pojavile i neke razlike u vezi sa satom kada je do ovog događaja došlo. Možete li nam reći da li je gospodin Vasiljević pao sa konja upravo zato što ste ga vi pozvali, onda kad ste ga videli sa balkona?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ne. Najvjerovatnije da konj nije bio potkovan, da je konj pao zbog blagoga pada i klizavosti od kiše. To je moja slobodna

procjena. Ne znam zašto bi konj pao na moj povik, kad ga nije prepalo vozilo, zašto bi ga prepao moj povik? To je moje mišljenje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: U trenutku kada je konj pao, da li ste vi čuli neke krike koje je ispuštao gospodin Vasiljević, neko drugi ili ste čuli da je neko drugi nešto rekao šta treba da se učini sa Hitnom pomoći ili slično?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kada je Mitar pao sa konja, neko od prolaznika, kažem, neko je pritekao da ga podigne, on je rekao "ne dirajte me", kao da mu diraju zenicu oka svoga i vjerujem mu, jer imao sam i ja takav slučaj. I rekao je: "Zovite mi hitna kola." E to je taj motiv što ja nisam sišao, prvo, moje saosećanje, ne mogu da gledam tuđe patnje, a već mi je bilo lakše na srcu i duši kada je rekao "zovite mi hitna kola" i onda je taj koji je došao da ga pridigne blagovremeno obavijestio Dom zdravlja. Toliko.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, vi ste jasno čuli te reči koje je izgovorio?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jesam, strahovito je vrisnuo, prosto rečeno, kriknuo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da nam kažete, otprilike kolika je bila razdaljina između vas i tog mesta, a poredeći tu razdaljinu sa ovom sudnicom. Vi ste govorili 30 ili 50 metara.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Reći ću odmah. Ko dvije dužine ove sudnice. Dužine, naglašavam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste da je padala kiša.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

prevodioci: Prevodioci nisu čuli šta je gospodin Osogo rekao.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da, padala je tih kiša, ali gusta. Česta.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, nakon što ste čuli te reči, vi ste se vratili u kuću?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: A da niste pritekli u pomoć svom prijatelju?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam, ja sam rekao. On je jauknuo, neko je odmah od prolaznika pritekao da bi ga digao. On je bolno povikao "ne dirajte me, zovite mi Hitnu pomoć" i čuo sam da je to rekao i neko je otišao da zove, tu vjerovatno u hotel, Hitnu pomoć, Dom zdravlja i u srcu i u duši mi je bilo lakše i čiste sam svijesti ušao u kuću, pored toga što sam saosećajan, jer sam isto to doživio, lom noge, nije bitno.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Koliko vam je vremena trebalo između momenta od kako ste izašli na balkon i videli taj događaj i momenta kada ste se vratili ponovo u taj stan?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ni pet minuta.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Nakon koliko vremena je stigla ta osoba za koju kažete da mu je pritekla u pomoć?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Osoba je pritekla odmah kad je pao, neko od prolaznika, dakle, čim je pao, odmah.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li još neko drugih došao, osim tog prolaznika?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio, smatram da je ta osoba zvala Dom zdravlja i da je Dom zdravlja odmah došao, samo ako je bilo slobodno vozilo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li je bilo puno prodavnica ili ... U tim ulicama koje su se slivale ka tom mestu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa nije puno. Jedna mesnica, prodavnica mješovitih robe i tako. Malo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jesu li te prodavnice bile otvorene ili zatvorene, kada je došlo do tog događaja?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, to je termin kada prodavnice nisu bile otvorene, jer u tom periodu prodavnice su radile do 15.00. Do 15.00. Pretpostavljam da nisu bile otvorene.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Na koji način ste dobili informacije o događajima koji su usledili, o kolima Hitne pomoći, u koju bolnicu je gospodin Mitar Vasiljević odveden?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam na vreme bio informisan. Kasnije sam saznao da je u Užičkoj bolnici, pravo rečeno. Nisam taj dan, možda nisam ni za sedam dana. Ne sjećam se, davno je to bilo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jeste li ga vi lično sreli? Gospodina Mitra Vasiljevića?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kada mislite?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Posle tog udesa, tog događaja. Da li ste ga vi ponovo sreli?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da sam ga vidio prilikom one šetnje niz Drinu, pored njegove kuće, na štakama. Istina, jedanput sam ga vidio, jer imam različitu maršrutu, idem i uz Drinu i u brda i tako tu.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li ste ga videli samo jedanput ili ste ga videli više puta, a u tom istom stanju?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam video sam ga u šetnji iz mojih zdravstvenih razloga, pred njegovom kućom, na štakama, po izlasku iz bolnice. Istina, jedanput, ali vidio sam ga, na štakama.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, vi ste malopre, kada smo gledali jedan deo snimka, pokazali balkon gde ste se vi nalazili, međutim, niste nam dali dovoljno pojedinosti u vezi sa mestom gde je on pao, u odnosu na mesto gde ste se vi nalazili. Gospodine predsedavajući, mi sada ovde imamo jednu fotografiju, broj 156. Želeli bismo da se svedoku ova fotografija pokaže, kako bi on mogao da pokaže gde se nalazi njegov balkon i, otprilike, mesto gde se desila ta nezgoda. Gospodine Šimšiću, imate pred sobom fotografiju mesta gde ste se vi nalazili. Možete li tim metalnim pokazivačem koji se nalazi sa vaše desne strane, da nam pokažete ... Zamolio bih malo više svetla. Da li možete da pomerite sliku malo ulevo? U redu. Možete li da nam, dakle, na toj fotografiji pokažete balkon na kom ste se vi nalazili? Da li, pre svega, prepoznajete ovo mesto?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Odlično prepoznajem. Evo moga balkona. Tu.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da ga označite flomasterom ili hemijskom? Stavite krstić na njega. U redu. U kom pravcu je išao konj?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, išao je niz ulicu koji je blagi nagib, kao što se i vidi, prema hotelu. Evo, ovde je i moja terasa. To sam obilježio, kako je tužilac tražio. Evo ovde toga grila, kao što rekoh.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da pokažete na grafoskopu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mogu. Evo toga grila, evo ova se zgrada zove "ugaonica", ima tri ulaza, dvosporatnica. Evo naprijed hotela, evo grila, evo robne kuće. Oni se nalaze, gledajući niz ulicu, ovaj, gril i robna kuća su sa lijeve strane, a hotel i moja zgrada se nalaze sa desne strane, ispred mosta, ćuprije na Drini.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da nam pokažete gde se nalazi hotel "Višegrad" na toj fotografiji?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Evo ga, ovo je hotel "Višegrad". A ovo je stari hotel ispred njega.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Možete li da nam pokažete, otprilike, gde je došlo do tog pada, ono šta ste vi videli sa svog balkona?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Znae šta, ja ne mogu da pokažem, jer zaklanja ova zgrada, ovaj gril, što rekoh. Događaj se desio ovdje, ispred ove "ugaonice",

ispred, po nekoj slobodnoj procjeni na nekih 10-15 metara, prema hotelu, znači ovdje negdje u pravcu, kraj ovoga grila.

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, ja bih vam predložio da posle ručka pokažete fotografiju koja bi bila jasnija. Idemo na pauzu do 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, izvolite.

TUŽILAC OSOGO: Hvala gospodine Predsedavajući. Gospodine Šimšiću, pre nego što smo otišli na pauzu, vi ste na ovom dokumentu Tužilaštva broj 156 pokazali balkon sa kog ste videli događaje koji su se odigrali kada je gospodin Mitar Vasiljević pao sa konja. Vi niste mogli da nam pokažete tačno mesto zato što su ga zaklanjale zgrade. Sada ću da vam pokažem jedan drugi dokument koji nosi broj 152 i hteo bih da nam pokažete kuću koja je tačno ispred vašeg balkona, dakle balkona sa kog ste vi sve to videli. Molim vas, možete li da nam pokažete i identifikujete tu zgradu? Vi ste identifikovali hotel "Višegrad", njega ste pokazali, zanima nas zgrada ispred. Molim vas, hoćete li da pokažete koja je to zgrada?

SUDIJA HANT: On je već stavio krstić na dokument 156, na mesto gde mu je balkon.

TUŽILAC OSOGO: Da, gospodine predsedavajući, ja sam ga zamolio da nam pokaže i identifikuje ispred, tj. preko puta, onu zgradu koju mi sad vidimo na fotografiji.

SUDIJA HANT: Ali on je takođe to opisao. Možemo li da pređemo na sledeću sliku?

TUŽILAC OSOGO: Izgleda da nije našao, gospodine predsedniče, ali dobro.

SUDIJA HANT: I to je razlog zašto smo mi predložili da mu date drugu sliku gde će moći da vidi mesto gde je video kako optuženi pada s konja.

TUŽILAC OSOGO: Gospodine predsedavajući, dokument koji je poslužitelj pomerio sa grafoskopa, bio je dokument Tužilaštva 156 koji je u spisu kao dokazni predmet Tužilaštva.

SUDIJA HANT: Samo malo, dokument 156 još nije dokazni predmet. Da li vi želite da ga predložite kao dokazni predmet, dakle onaj na kom je označen balkon sa kog je gledao?

TUŽILAC OSOGO: Da, svakako.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, imate li prigovora na ovo?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala, to će da bude dokazni predmet P156. Da.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, imate li pred sobom fotografiju, malo veću fotografiju, uvećanu, dakle, mesta koje nas zanima, tj. koje ste pominjali danas i o kom ćete i dalje da govorite? Da li prepoznajete to mesto?

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ako se ne varam ovo je dokaz 152 koji je sada pred svedokom, dokaz za koji smo prošli put pregovarali da zaista ne može da odražava jasnu sliku ni ovog trga, s obzirom na visinu i ugao pod koji je snimljena..

SUDIJA HANT: Samo malo, gospodine Domazet, siguran sam da vi to ne radite namerno, ali Tužilaštvo ima pravo da svedoku postavi pitanje da li on to vidi na ovom dokumentu. Ja ne bih hteo da svedok dobija bilo kakvu poruku u vezi sa tim kakav je to dokument i ja bih lično predložio da dokument, tj dokazni predmet 155 bude stavljen, ali Tužilaštvo svakako ima pravo da postavi pitanje vidi li on na ovoj fotografiji mesto gde se nalazio optuženi kada je pao? Ako svedok to ne može da pokaže, onda ćemo da predemo na neki na kom može to da pokaže.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, ja ću da ponovim pitanje koje sam postavio pre par minuta. Pred vama je, dakle, fotografija mesta na kom su se odigrali ti događaji. Vi tu imate jedan trougao koji se vidi, vide se vozila i zgrade. I pred vama tačno se nalazi jedna zgrada koja je u obliku šestougla. Možete li da nam pokažete malo preciznije, tu na toj slici, mesto gde ste videli kako optuženi pada s konja?

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, mene jako brine ovo pitanje. Vi ste rekli da je ovo lokacija gde se to dogodilo. Ovo je područje, opšte područje, jedno gradsko područje gde se to dogodilo. Reći da ova fotografija pokazuje lokalitet može svedoka da navede na pogrešan put. Ja ne bih da svedok vašim pitanjem bude naveden na pogrešan trag. Ovo je, dakle, jedno uopšteno područje u obliku trougla, a za koje svi

kažu da je to mesto na kom je optuženi pao sa konja. Ali ja mislim da je pitanje trebalo da bude ovakvo: da li vi na ovoj slici vidite tačno mesto na kom je svedok video da optuženi pada s konja?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, na ovoj fotografiji, dakle, da se nadovežem na primedbu predsedavajućeg sudije, je li vi zaista tu vidite mesto pada kao što ste ga opisali u svojim izjavama, dakle, pad s konja gospodina Mitra Vasiljevića?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ova fotografija je čudna. Ne znam iz kog ugla je snimana. Ja prepoznajem i ovaj park i staru gimnaziju i robnu kuću i sve ono što sam naveo i ovaj gril i, ovamo, hotel i stari i novi, ali ne vidim svoju zgradu gde je gospodin Mitar stradao, pao s konja. One prethodne fotografije su bile u redu, ali ove ... Ne znam iz kog je ugla. Ja prepoznajem zgrade, ali ne mogu se izjasniti tačno, mogu samo nagađati, najverovatnije je da je pao ispred grila, prema ovamo suprotnoj strani, biće da jeste ovde negde, ali ne vidim svoju zgradu, ona nije ovde ucrtana, snimljena. Ona bi trebalo negde da bude iza ove jedne stare kuće, kao u nekim rašljama, odozgo, iz susedne ulice. Znači mjesto događaja, ako se pogleda snimak, videćete da istinu govorim, samo istinu, jer sam se zakleo, to je mjesto događaja negde ovdje, e ako mi pokažete pravu sliku, videćete da sam govorio istinu i samo pravu istinu.

SUDIJA HANT: Mogu li ja da predložim da mu pokažete dokazni predmet 155, odnosno neobeleženi primerak te fotografije?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Svakako, gospodine predsedniče. Evo sada imate pred sobom jednu drugu fotografiju, sa celokupnim pregledom.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Mogu li da pokažem?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Hvala. *(Svedok označava)*

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Taj krst koji ste upisali, je li to tačno mesto gde je konj pao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, približno. Možda neka tolerancija od pet-šest metara gore, dole, napred ili nazad. Uglavnom, to je to. Jeste.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste da je vaš sin Bojan video gospodina Vasiljevića pre nego što vas je pozvao. Možete li da nam odredite mesto na kom je viđen Mitar Vasiljević, pre nego što je konj pao? Možete li, molim vas, da naznačite uz ovaj drugi krst, crticu i broj jedan, a na onaj prvi crticu i broj dva?

SUDIJA HANT: Bojim se da meni nije jasno šta je ta druga oznaka? Da li je to druga sugestija za mesto gde je konj pao? Gospodine Osogo, molim vas da nam to razjasnite. Ne možete tako da ostavite u transkriptu.

TUŽILAC OSOGO: Hvala, gospodine predsedniče. U izjavi svedoka je rečeno da je njegov sin video čoveka kako jaše konja i pozvao ga da dođe da vidi čudo. U tom momentu, kad je čuo to, dakle, konj se kretao umerenim tempom, kako je svedok i rekao, a nas zanima precizno ili, otprilike, mesto gde je viđen taj konj, odnosno Mitra Vasiljević koji je jahao konja, u odnosu na oznaku pod brojem jedan. To nam je, dakle, prva referentna tačka kada je optuženi viđen.

SUDIJA HANT: To svakako nije tako izašlo u transkriptu. Molim vas da svedoku postavite pitanje da li je tu bio konj kada ga je sin pozvao, a ne mesto gde je konj bio kada je pao, jer vaše pitanje, zabeleženo na engleskom, glasi: "Mislite li da je moguće, s obzirom na mesto gde je bio pre nego što je konj pao?" Uz svo dužno poštovanje, to nam ne pomaže. Molim vas razjasnite situaciju sa svedokom. Dakle, šta on kaže da se dogodilo sa svedokom kod druge oznake "X", odnosno krsta koji je stavio na taj dokument.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Šimšiću, na tome mestu gde ste stavili drugi krst i uz koji ste napisali broj jedan, da li je to mesto na kom je vaš sin video optuženog Mitra Vasiljevića na konju?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kao prvo, ja nisam stavio ni 1 ni 2. Mene zanima gde da stavim 1, a gde 2? Da li bliže terasi ili prema hotelu dalje, pa ću onda dalje da odgovoram.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Prvi put kada je vaš sin video konja, to bi trebalo da bude mesto broj 1, dakle, "X-1", dakle, to je ovo gde sam malopre tražio da stavite broj 1.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Dozvolite da ga upišem, taj broj. I 2, ako dozvolite? Može? U redu. Napisao sam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, ponavljam pitanje: da li je to mesto, "X-1", gde je vaš sin video optuženog na konju, pre nego što vas je pozvao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Mesto broj 2, je li to mesto gde je konj pao na gospodina Mitra Vasiljevića? Je li tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Kod prvoga "X", dao sam onu toleranciju "X-1", "X-2", na tom rastojanju, uz toleranciju, upravo kod "X-1", negdje, napred-nazad, je pao. Davno je to bilo, ali sjećam se ko sad. Verodostojno je.

TUŽILAC OSOGO: Ne znam, gospodine predsedniče, da li je ovo pojašnjenje dovoljno precizno? Ne znam da li želite da postavite još neko pitanje?

SUDIJA HANT: Pa ja bih hteo da znam kako je on znao gde se optuženi nalazi kada ga je njegov sin video? To mora da bude, u najboljem slučaju, samo nagađanje. Ja ne znam koliko je to važno za čitav predmet, pa neću od vas da tražim da postavljate to pitanje. Mene malo zbunjuje kako on može nama da kaže gde je bio optuženi kada ga je njegov sin video, kada on nije bio lično tamo da ga vidi?

TUŽILAC OSOGO: Da, gospodine predsedniče. Jutros su postavljena neka pitanja u vezi sa vremenom, koliko je bilo potrebno vremena da izađe i on je rekao pet minuta, dakle, od momenta kada mu je sin rekao da izađe napolje.

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, ja ne želim da to vi objašnjavate. Ako mislite da je važno, tražite od svedoka da to objasni. On je svedok ovde, a ne vi. Ako, dakle, mislite da je važno, onda postavite pitanje, pa nek objasni. Ja samo ne razumem kako on nama, uopšte, može to da kaže, ako se ne radi o nagađanju?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine svedoče, vi ste čuli šta je rekao predsedavajući sudija. Dakle, kada govorimo o ovoj oznaci "X-1" ili krstić jedan, recite kako znate, ili kako ste znali, da je to baš mesto na kom je vaš sin video optuženoga na konju?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ovako: sin je video na lokalitetu, nekoliko metara ispred terase, sroču ulice odozgo, uz toleranciju još toliko metara niže terase, niz ulicu, e to je taj "X-1" i to je taj interval u kom ga je moj sin video. A što kažete pet minuta da sam išao od sobe do kuhinje, malo mi je to čudno, oprostite, ali zaista, jer da sam pet minuta maksimalno proveo iz kuhinje kroz sobu, na terasu i videvši taj događaj i vraćajući se u kuću, u kuhinju, pardon, ja sam tako rekao, u tome sam proveo pet minuta, jer moj stan nije stadion da bi mi trebalo pet minuta da iz kuhinje pređem sobu, na terasu. Kol'ko sam ja razumio, ovo je moje pojašnjenje uz izvinjenje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Mi smo završili sa ovom fotografijom, gospodine predsedniče. Možete li da nam sad potvrditi, gospodine Šimšiću, brzinu kada ste videli šta se događa? Kojom se brzinom, otprilike, kretao konj? Da li, dakle, možete da nam potvrdite ono šta ste kazali u svojoj izjavi? Dok to čekamo, gospodine predsedniče, mi bismo predložili ovaj dokument pod brojem 152-1 kao dokazni predmet.

sekretar: To je dokazni predmet 155?

TUŽILAC OSOGO: Da, da, oprostite 155.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, imate li prigovora?

ADVOKAT DOMAZET: Ne.

SUDIJA HANT: Onda će to da bude dokazni predmet Tužilaštva P155-1.

TUŽILAC OSOGO: Želite li da ponovim pitanje koje sam vam upravo postavio gospodine Šimšiću?

SUDIJA HANT: Svakako. Ja uopšte nisam razumeo da je to bilo pitanje. Vi ste tražili da neki dokument uđe u spis. Dakle, ako mislite da je tamo bilo nekakvo pitanje, ja bih vam stvarno predložio da ga ponovo postavite.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, ja sam vas pitao imate li ikakvu predstavu o tome kojom brzinom se kretao konj? Kojom brzinom se kretao konj ulicom u kojoj ste ga videli?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pre svega, ja nisam Osogo, ja sam Ratomir, ako sam razumio ... A konj kojom se brzinom kretao na satu kilometra, to mi je dosta čudno, jer nije to automobil, pa da se izrazi kroz kilometre. Ja sam rekao u izjavi za gospodina Tanaskovića da je konj išao laganim tempom, ali da ga je Mitar potencirao sa onim konopcem da bi išao malo brže, što znači nije dostigao to ubrzanje nekog kasa, nego, da ne kažem, usporeno, lagano kretanje. I ja drugkčije ne znam reći. Toliko.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala. Dakle, vi ste, svakako, imali vremena da vidite, kada ste izišli, kako konj prelazi razdaljinu od nekoliko metara?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Jesam vidio konja kako prolazi od onoga "X-1" do onoga tolerantnog "X-2", napred-nazad pet metara, uz ulicu ili niz ulicu. Toliko.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Mislite, dakle, da je pređeni put od momenta kada ste to čuli od vašega sina, pa do mesta, koje ste ustanovili, da na ulici ima neki konj, da je prošlo nekih četiri-pet metara? Je li tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ne metara, možda ste mislili minuta? Izvinjavam se. Ja znam odgovoriti i na jedno i na drugo, ali ne znam na šta mislite.

SUDIJA HANT: Ono što tužilac hoće da zna jeste kojom se brzinom kretao konj? Možete li vi nama da opišete koliko je brzo konj išao?

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Pa ja sam rekao, kad sam video, konj je išao onako, laganim tempom. Ali kada ga je Mitar potencirao ili povremeno ošinuo u predjelu zadnjih nogu, konj je dobio ubrzanje, nezavidno. Znači, malo se brže kretao nego dok ga nije

potencirao onim konopcem, a ne toliko da je galopirao ili išao besomučnim onim trkom, jer da ga je nešto prepalo, limuzina ili automobil, ne bi toliko išao sporo.

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Možete li da nam kažete da li je konj reagovao kada se optuženi poslužio tim konopom? Da li je krenuo brže, da li se, možda, propeo, da li je možda krenuo u stranu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Ma ne, konj se nije ni prepao, ni propeo, on je samo dobio malo, nezavidno ubrzanje. Kretao se malo brže, ali ne toliko brzo da je mogao Mitra zbaciti. Gospodina Mitra.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Gospodine Osogo, izvolite, nastavite.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Pre nego što završimo, gospodine Šimšiću, ja bih se vratio na ono šta ste nam govorili u vezi sa tim šta se događalo nakon te nesreće. Recite, ko vas je informisao o onome šta se dogodilo kasnije? Dakle, o pozivu, Hitnoj pomoći, ko je gospodina Mitra Vasiljevića odveo u bolnicu i, molim vas, recite sve druge informacije i detalje pre nego što ste ga vi videli?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Davno je to bilo, ja ne znam tačno ime i prezime ko mi je to rekao, ali neko je rekao i ne znam šta dalje pitaste?

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, vi uopšte ne znate ko vam je dao ta obaveštenja, te informacije?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da ne znam određeno.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Je li to zato što su se događaji odvijali pre dosta vremena ili vi imate problema sa pamćenjem?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Ama nemam problema sa pamćenjem, ali neko je rekao, ali ne znam ko. Davno je to bilo. Neko na ulici, nije mi to niko rekao u kući. Neko, a sad, ne znam ko. Ja jedino mogu da izmišljam, ali biće lažan iskaz.

TUŽILAC OSOGO: Gospodine predsedavajući, završio sam sa pitanjima Tužilaštva.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Da li imate dodatnih pitanja, gospodine Tanaskoviću?

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da, časni Sude, samo kratko, ja bih postavio pitanje svedoku. Da li, gospodine Šimšiću, po vama ona oznaka "X-1", da li

se ona nalazi ... Ja sam zaključio da je to oznaka gde je, po vama, vaš sin video gospodina Vasiljevića na konju. Da li po vama ta oznaka, ili, recite sad, gde bi bila ta oznaka u odnosu na vaš balkon, u odnosu na vašu terasu?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam rekao, da je sin video Mitra na konju ispred terase, prije ulaska u tu zonu, terasa i mjesto nesreće, prema "X-u". Znači, ja sam izašao na terasu kad je Mitar bio u ovom označenom "X-1".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šimšiću, znam da vam je teško da se snađete na ovom snimku, ali sada ispada da vi niste označili "X-1", mjesto na kojem je vaš sin video gospodina Vasiljevića, nego kad ste vi izašli na terasu.

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Djelimično. Ja opet ponavljam. Sin je vidio Mitra na konju ispred terase, gledano uz ulicu nekoliko metara, a ja dok sam izašao, vidio sam Mitra prema "X-1". Rekao i ne mogu drukčije da kažem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ponovite šta znači ona oznaka "X-1"?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Po meni, "X" znači ona tolerancija gdje je Mitar pao, X-1 i X-2 tolerancija uz ulicu niz ulicu, pet-šest, 10, ne 10, pet-šest metara. Nekih. Po slobodnoj procjeni.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šimšiću, da vam postavim pitanje na drugi način. Da je traženo od vas da na tom snimku pokažete mjesto gdje ste vi vidjeli, kad ste izašli na terasu, gospodina Vasiljevića prije pada, kako biste onda to označili?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: Pa označio bi' približno "X-1", jer ja sam Mitra kratko posmatrao na konju.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala. Samo još ovo. Posle svega šta ste danas rekli pred Sudom, da li ste potpuno sigurni da je gospodin Mitar Vasiljević pao sa konja na dan Svete Trojice, 14. juna 1992. godine, popodne i da ste ovu izjavu dali pod zakletvom pred ovim Sudom? I da vam je poznato šta znači dati zakletvu, posebno pred ovim Sudom?

SVEDOK ŠIMŠIĆ – ODGOVOR: To mi deluje pomalo iznenađujuće.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Izvinite, izvinite.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, samo trenutak. Predložio bih da postavite pitanje po pitanje, sada ste ih postavili tri. U slučaju da ima veze sa datumom, najbolje je da ga pitate kog je to datuma bilo. To je možda bio pokušaj da se razreši izvesna zbrka koja je vladala u vezi sa pojedinim stvarima. Dakle, možda bi trebalo da ga pitate da li ste vi videli gde je to bilo, da li znate kada je to bilo i onda da ga pitate da li zna da je ova izjava data pod zakletvom. Ali, naravno, vi smanjujete

vrednost onoga šta se kaže, ako to stalno ponavljate na takav način, tačnije postavljate pitanja na takav način i sugerišete datum.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Hvala, časni Sude, ali ja smatram da je svjedok danas govorio o tim datumima, pa, prema tome, smatram da ...

SUDIJA HANT: Pa, u tom slučaju da li onda ima potrebe da se to ponavlja, ako je on nama to već rekao?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Povlačim pitanje. Hvala lijepa.

SUDIJA HANT: Gospodine, možete li da nam kažete koliko je godina imao vaš sin Bojan u to vreme?

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Ovako: Imao je 12 nepunih godina. Oko 12 godina, jer on je rođen 1980. godine, 16. oktobra, pazim se da ne pogrešim, sva trojica sinova kad su rođeni, sasvim normalno. A taj događaj se desio kada sam rekao, pa, oko 12 godina, malo fali do 12 godina.

SUDIJA HANT: A on sad ima 21 godinu, je li tako?

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Ne, ne još, 16. oktobra će imati 21 godinu.

SUDIJA HANT: Nadam se da ste mu dali poklon? Ja mislim da je njegov rođendan već prošao, ako niste pogrešili datum. Gospodine Osogo, da li imate neko pitanje u vezi sa ovim šta je sada rečeno?

TUŽILAC OSOGO: Ne.

SUDIJA HANT: A vi, gospodine Tanaskoviću?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ne.

SUDIJA HANT: Hvala vam, gospodine, što ste došli ...

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Izvinjavam se zbog rođendana. Znam da je bila i rođendanska torta, čak sam dobio i parče, ali mislim da to nije ništa strašno. Uvažite, ako hoćete.

SUDIJA HANT: Naravno, u svakom slučaju mi smo vam veoma zahvalni na svedočenju koje ste dali i sada možete da idete.

SVEDOK ŠIMŠIĆ: Hvala vam, časni Sude, imao sam osobito zadovoljstvo da ste me pozvali da kažem istinu i samo istinu i hoću da kažem da ste vrlo fer, korektni, odmereni, principijelni i ne znam šta bih još rekao, kol'ko komplimenata. Iznenadio sam se da ste ovoliko fini. Hvala.

SUDIJA HANT: Nakon ovog svedočenja, gospodine Domazet, koji je vaš sledeći svedok?

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, to je Živorad Savić.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da pročitate svečanu izjavu koju vam daje poslužitelj, koja se nalazi na tom papiru.

SVEDOK SAVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite, gospodine. Izvolite, gospodine Tanaskoviću.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Saviću, dobar dan.

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ja vas molim da se, za početak, predstavite. Kako se zovete?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Savić Živorad.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A kad i gdje ste rođeni?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: 25. januara 1951. u Višegradu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite je li i sada živite u Višegradu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite šta ste po zanimanju?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Vozač hitnih kola u Višegradu, u Domu zdravlja. Profesionalni vozač.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da ste zaposleni u Domu zdravlja u Višegradu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Od kada ste zaposleni u Domu zdravlja?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Od 24. septembra 1984. godine.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam ukratko reći, taj Dom zdravlja, o kakvoj se to ustanovi radi u odnosu na bolnice, klinike, i tako dalje?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: To je primarna zdravstvena ustanova koja nema bolesnika koji leže tu i koji se odatle voze, Foča, Užice i dalje. Prosledi samo odatle. Primarna zdravstvena ustanova. I ja sam u Hitnoj pomoći, u zdravstvenoj ustanovi.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da u tim domovima zdravlja ne mogu se pružati neke značajnije zdravstvene usluge?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu. Sve što je teže ide dalje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Šta to znači "ide dalje"?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Za veći zdravstveni centar. Užice, pre rata je bilo Užice, Sarajevo, Foča, Beograd i dalje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li ovakva funkcija Doma zdravlja bila i pre rata i u toku rata?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pre rata i u toku rata i sada.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li vi u toku rata bili raspoređeni od strane nadležnih organa, bilo po vojnoj bilo po radnoj obavezi i gdje ste to bili raspoređeni?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Po radnoj obavezi sam bio raspoređen u Domu zdravlja, kao sanitetska jedinica, kao sanitetsko odeljenje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li objasniti šta to znači "sanitetsko odeljenje"?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Imao sam vojni raspored pri Domu zdravlja. Bio sam obavezan da budem tu. Šta god da se bude dešavalo, da vozim dalje. Ili, ako se to može da zbrine, tu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kako ste radili u tom Domu zdravlja, odnosno u sanitetskom odeljenju? Jeste li u smjenama ili na neki drugi način rasporeda?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa bili smo u smjenama, a kada je počeo rat, nisam mogao uopšte da se odaljavam od Doma zdravlja. A i sada radim po smjenama. Radim 12 sati, pa odmaram 24, pa ponovo noćnu, pa 48 sati odmaram. U ovim uslovima sada.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kažete niste mogli da se "odvajate", šta to znači?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Da odlaziš kući kad si hteo. Moralo se znati kad. Mogao si da odeš kući da se okupaš, da se spremiš, obriješ, za posla.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li to mogli raditi svaki dan ili u nekom dužem periodu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: U dužem periodu. Par dana. Imali smo gore gde smo spavali, ručali.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi u toku cijelog vremena rata bili u Višegradu, odnosno u Domu zdravlja?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pretežno jesam. Cijelo vreme bio u Višegradu, vozio bolesnike. I nekad su znali da me odrede, pozovu telefonom, "ima ranjen čovjek, dovuci, vrati". A drugi u Domu zdravlja.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li vam je i porodica bila cijelo vrijeme u Višegradu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Nije bila. Od 4. aprila sam ih poslao kod mojih. Imam dve sestre tamo i morao sam da ih pošaljem tamo radi bezbjednosti, neke.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Zašto radi bezbjednosti?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ipak, deca da ne preživljavaju nešto. Nije bila situacija nikakva u Višegradu. Djeca se bojala, strah ih bilo, supruga, djeca, ma nek' se skloni.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li biti konkretni? O kakvoj se to situaciji radi?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa da vam kažem, bilo je ekstremnih ljudi u Višegradu koji su se ponašali čudno, tukli su ljude, jedno vrijeme, mjesec dana nisu smjeli ljudi da izađu u grad, od jednog Murata Šabanovića koji je tukao ljude. Jednog čovjeka istukao, drugog bacio sa mosta, pa pobjegao, tako da su morali da bježe ljudi, pogotovu djeca mala, pucali su po gradu kad je kome padalo na pamet. I ljudi su na kraju, ja sam malu djecu tada imao, sedam, osam, deset godina, ja sam ih radi lične bezbjednosti sklonio ih i oni su otišli kod moje sestre u Užicu. Tamo su bila djeca.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Saviću, možete li ukratko nabrojati samo karakteristične, te neke, kako vi rekoste, situacije iz tog perioda koje su, po vama, doprinosile ili doprijenele toj nekoj situaciji da izaziva strah i da ste morali činiti to što ste činili?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Jedan Murat Šabanović, koji je izazvao. Ja sam sa autom se kretao po gradu, često. Viđao sam koji su sa njim, pristalice, koji je vikao

"šta bi' trebalo više da radim Srbima da bi oni reagovali." Jedan je njegov čovjek otiš'o od Višegrada, koji je slavio, Srbin, Musliman mu otiš'o kući, sjedili su, pili, pjevali su zajedno, pili i on ga je ubio, pobjegao. Posle, da li je on odveden, priveden, i onda nije bilo sigurno nikome. Tako to je bila neka atmosfera, panika u narodu, bila.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, u čemu je relevantnost ovog svedočenja? To je nešto o čemu se razgovaralo više puta i ja sam shvatio da je gospodin Domazet rekao da neće da ulazi u pojedinosti o ovome, da on potvrdi da je postojala izvesna atmosfera straha. Ali, sve ovo, u čemu je relevantnost za ovaj Predmet?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ovo je relevantno zbog toga što bi se moglo iz ovih nekih situacija videti da su u tom periodu i Srbi, bilo to djeca ili žene, napuštali Višegrad.

SUDIJA HANT: A u čemu je relevantnost te činjenice?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Imamo, do sad, u dokaznom materijalu da su Muslimani takođe napuštali, odnosno da su protjerivani sa tih prostora.

SUDIJA HANT: Ja ne mislim da je to pravi način na koji može da se predstavi dokazni materijal. Koliko sam ja shvatio, oni su odlazili zato što su se plašili napada. Međutim, da li vi želite da poreknete to da su Muslimani želeli da pobjegnu iz grada time što ćete da pokušate da dokažete da je i srpsko stanovništvo bilo izloženo napadima? Je li to pobija ovo drugo?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Pa, srpsko stanovništvo je izloženo napadima, zato je i svedok Savić rekao o tim ekstremima šta su radili. To je taj strah koji ti ljudi izazivaju kod ostalog naroda.

SUDIJA HANT: Ja bih želeo da mi odgovorite na moje pitanje, gospodine Tanaskoviću. Na koji način to šta vi dokazujete, da je srpsko stanovništvo bilo napadnuto, opovrgava dokaze Tužilaštva da je i muslimansko stanovništvo bilo napadnuto? Čime jedno opovrgava drugo?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: U isto vrijeme kada su napuštali Muslimani, napuštali su i Srbi. Dokazujem da su i jedni i drugi napuštali, obostrano.

SUDIJA HANT: To ste rekli već nekoliko puta, a ja sam nekoliko puta postavio pitanje na koje nijednom niste odgovorili: u čemu je relevantnost te činjenice? Mi nismo ovde da pišemo istoriju o tome šta se dešavalo u celoj Bosni. Mi imamo dosta Predmeta ovde u kojima su Srbi bili žrtve i ono šta se dešavalo u tim slučajevima biće

napisano u presudama u tim suđenjima, međutim to nisu stvari kojima se mi ovdje bavimo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, idemo dalje, ako vi dopuštate. Gospodine Saviću, recite nam da li vi poznajete gospodina Mitra Vasiljevića?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Poznajem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite od kuda i kako?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da je Mitar par godina mlađi od mene i da sam ga znao, ja sam rođen u Višegradu i on, i da smo približno tu, u srednjoj školi se već i upoznali. Kad sam došao iz vojske 1971. godine, on je radio kao konobar. Volio sam društvo i ja, u kafane sam izlazio, gdje me je puno puta služio i čak smo i sjedili par puta. Moja supruga radi u istoj firmi gdje je i on, pa sam dolazio i po suprugu u večernje sate, gdje je on tu radio i vozio suprugu kući.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, kako se zove to preduzeće?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: "Panos" Višegrad. Ugostiteljsko preduzeće "Panos".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Zna li te objekte u kojima je gospodin Vasiljević radio?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Jedan se zvao, čuvena, "Čađava", jedan se zvao "Panos" u gradu, hotel "Višegrad", mi smo ga zvali "novi hotel", radio je i na "Bikavcu", hotelu. Mislim da nema objekta u kojem Mitar Vasiljević nije radio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste ga viđali u tim objektima, ugostiteljskim i da ste čak sa njim nekoliko puta sjedili, pa možete li nam reći, u tom periodu kad ste sjedili, da li ste viđali da gospodin Vasiljević konzumira alkohol u većim količinama, odnosno da se napija, opija i tako dalje?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa, i opijao se, voleo je da popije. Kad završi posao, sjedne sa drugarima, tu su bili i Srbi i Muslimani i svi zajedno sjedu, maltene, družili se tako, voleo je da popije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je on u takvom stanju ili da ste čuli, da je napravio neki prekršaj, neki skandal i tako dalje?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam čuo da je pravio skandale i da je nekoga ošteti.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li ga viđali u toku rata, posebno u toku 1992. godine?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Jesam, viđao sam ga u gradu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Tada kad ste ga vidali, gdje ste ga vidali i je li nešto radio?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je 1992. godine bio, kao, u gradu, nešto za čistoću grada. Ko je sad njega odredio, tu ja ne bih znao reći, jer ja sam se bavio svojim poslom. Viđao sam ga u gradu kako je sređivao grad, čistio ga, imao je neku traku, tu, crvenu, bez ikakvog obilježja i on je išao svuda. Bez obzira u kom je objektu radio, on je morao da skida panoe, bili su razni panoi, od svih stranaka, prljav grad je čistio. Žene koje su tu radile, morale su to da čiste.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kakav je vaš utisak, posle tog čišćenja, kakav je bio grad?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Bio je čistiji nego sada, jer sad nemaju nijedno vozilo za čišćenje, ništa, sada je prljaviji grad kada sam prošao, nego tada, jer je on prilično čistio od stakala, od panoa, od svega, ljudi su izlazili ispred svojih zgrada da ometu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Tada, kad ste vidali gospodina Vasiljevića, da li je ikada bio u uniformi i da li je ikada imao uza sebe ikakvo oružje?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Nisam ga nikada vidio u uniformi, niti sam ga sa oružjem vidao

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete nam reći do kada ste vidali gospodina Vasiljevića da radi te poslove?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa, do 14. juna, posle je otišao za bolnicu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kog 14. juna?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: 1992. godine.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A šta se tog dana dogodilo?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Tada sam ja bio kod Doma zdravlja i neko je nazvao telefonom. Sad se ne mogu sjetiti koja sestra je rekla "ima povreda na trgu" i mi zovemo trg, to je kod hotela, došao sam gore, Mitar Vasiljević je ležao, maltene tu, na sred ulice. Ja sam došao tu, par ljudi, ko je bio, ja sad ne mogu da znam, jaukao, gleda, "jao, Žiko, šta je bilo sa mnom". Uzeli smo ga gore i dovez'o sam ga u Dom zdravlja.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li se možete sjetiti ko je pozvao Dom zdravlja?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne bih znao, jer hotel "Višegrad" je bio tu blizu, ima telefon, a mene je pozvala sestra neka, rekla da ima to. Ja nisam bio pri telefonu, bio sam oko auta, u krugu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Posle tog obaveštenja, za koliko ste vremena vi došli na lice mjesta, odnosno na mjesto gdje je ležao gospodin Vasiljević?
SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa jedno, mislim, pet minuta.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad ste došli na lice mjesta, jeste li našli neka lica tu prisutna, kod gospodina Vasiljevića?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Bili su tu, dva-tri čovjeka, ja ne bih znao koja su. Pomogli su mi da ga ubacim u auto.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li na licu mjesta ili kasnije saznali šta se to dogodilo?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa, čim sam došao saznao sam, pošto su mi rekli da je Mitar pao s konja, pa je onda bilo malo i na račun toga, šale, s Mitrom, ali kukao je, ja sam izvadio nosila, pomogli su mi, znam da je vikao, "pazi, noga mi je slomljena" i onda smo ga tako polako uzeli i gore ubacili i dovezli pred Dom zdravlja.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A možete li se sjetiti o kojoj nozi je riječ?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je lijeva noga.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači, tu ste saznali ili od Mitra Vasiljevića, šta je bilo, šta se dogodilo?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Da, od njih sam saznao, kad sam doš'o.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato da ga je iko pomjerao sa mjesta gdje ste ga vi našli?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, znam gdje sam ga, otprilike, našao. Je li ga ko pomjerao, ne bih ja znao, jer ja nisam ni razmišlj'o o tome da li ga je ko pomjerao odatle.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ako biste mogli sada da kažete šta je imao na sebi, a posebno šta je imao od obuće?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam siguran ... Odjeća nešto tamnija, čini mi se da je imao kratke vojničke čizme.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li se sjećate da li je gospodin Vasiljević imao još nešto na sebi?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam ništa pronašao uza njega, ništa da sam primećiv'o.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Mislite, nije? Da li je imao na sebi ili uza se neki mantil, neki šešir?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne nikako, na glavi nije ništa im'o, osim na rukavu što je imao taj crveni neki, kao obeležje nekog redara, kao na utakmicama, traka crvena.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li reći da li se radi o istoj onakvoj traci kakvu ste malopre pomenuli kad ste ga viđali ranije?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ista traka ko i prije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Koliko je to mjesto koje vi nazivate "trg", gdje ste pronašli gospodina Vasiljevića, udaljen od Doma zdravlja ili obrnuto?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa, oko 1.000 metara.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da bi bilo malo ovo jasnije, u odnosu na reku Drinu, gdje se nalazi Dom zdravlja, a gdje mjesto gdje ste ga pronašli?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Dom zdravlja je na lijevoj strani Drine, a hotel i taj trg gde se nalazi, s desne strane Drine.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad ste dovezli sanitetsko vozilo i u njemu gospodina Vasiljevića, šta je, dalje, kakav je tok bio?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Tako je bilo od uvijek i sada sam ga dovezao pred Dom zdravlja. Tada sam ja zovnuo, mislim ili odmah dođe doktor Lončarević Goran koji je pogledao i Mitar mu je već rek'o "doktore, tako, tako" i on je, odneli su ga, nisam ja nosio, unutra. Mislim da su ga odneli čak na rendgen, aparat za snimanje nogu. To je prakтика bila uvijek i tako se odnose da snime, on je ležao na nosilima.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Prostorija u kojoj je rendgen snimak ... Aparat, je, zaključujem, negdje drugdje?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ona je iznad, ima da se nosi uz jedne stepenice, pa ravno, ima 60-70 metara da se donese do toga. Uza jedne stepenice, pa lijevo, tako ima prilično, a ne mogu kolica, samo može ručno da se nosi.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sjećate li se nekoga ko je učestvovao u nošenju Vasiljevića nosilima?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne bih bio siguran, ljudi, je li neko pripomog'o, ja ne znam. Ja nisam nosio, jer sam imao nekih obaveza drugih, odrijede, nikad se ne zna ko gdje kad zove.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Malopre ste mi rekli da ste došli na trg, znači od Doma zdravlja na trg, kako ga vi zovete. Možete li da kažete približnu

lokaciju, trg je nešto šire, približnu lokaciju gdje ste našli gospodina Vasiljevića na kolovozu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ima prodavnica "Šipadova", ima preko puta gril, ima parking, ivičnjak koji se treba penjati i tu više kod ivičnjaka, više na desnoj strani puta, kako se penje ivičnjak i tu. Glava mu je bila okrenuta gore, ukoso, prema gradu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad ste rekli "na desnoj strani", u kom pravcu to gledate?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Kad idem odozgo, od grada.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Prema hotelu, znači?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li se sjetiti koje je doba dana ili, još bolje, koje je približno vreme kada ste došli sa sanitetskim vozilom?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim negdje oko 17.00, tu, poslije podne, vreme je malo tmurnije bilo i tako, da sam ja tačno znao, ja bih zapisao, bre, oko 17.00, tu bi negdje moglo da bude.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I koliko ste se zadržali na licu mjesta?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam ... 5-10 minuta.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato, je li izvršen rendgen snimak te slomljene noge u Domu zdravlja u Višegradu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa čim su ga odnijeli ljudi, ja mislim da jeste.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A jesu vam poznati rezultati tog snimka?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne bih ni vozio ga da nije bio u pitanju lom noge i ja na osnovu toga i vozim, dobijem uputnicu od ljekara, koji ljekar, na osnovu uputnica sve vozim ljude. Kad dobijem uputnicu, uputa koja važi Višegrad-Foča i na osnovu te uputnice vozim bolesnika.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, on je dvaput rekao da je postupak bio uvek da se napravi rendgenski snimak. On je pretpostavio da je tamo optuženi odveden. Kako može da kaže da je to bilo na rendgenu? To je, ako mogu da kažem, stvarno strašan pokušaj da pokuša da se uvede nagađanje. Mene bi više zanimalo da znam gde su dokumenta na osnovu kojih može da se vidi koliko je bilo sati kada je uručen poziv i sve to drugo. Hoćete li da mu postavljate pitanja o tome?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Časni sude, ja sam hteo da vidim zna li svjedok, je li video, u stvari, taj rendgen snimak. Zato je ovo pitanje bilo i završio sam, bar što se tog pitanja tiče. Gospodine Saviću, vi ste tu bili prisutni u Domu

zdravlja, tako ste na početku rekli. Posle tih svih radnji, je li ko vozio gospodina Vasiljevića, odvezao u Užice?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja sam ga odvezao. Ja sam ga odvezao sanitetom u Užice.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li imali i kakvu, dokumentaciju za to putovanje i u bolnici u Užicu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Dobio ljekarsku uputu pod dijagnozom i sa tom dijagnozom ide na koje odeljenje ide u Titovo Užice. Onda se tako zvalo Užice. Vozi se sa uputnicom.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Prije nego što ste ga povezli, da li mu je ukazana pomoć i kakva?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja to ne bih znao. Ljekari su tu, medicinske sestre su tu, da li je primao šta, ja u to najmanje ulazim. Oni meni samo reknu kad je pacijent spreman, ubacujem u kola, kako, šta, to ljekari znaju. Ja ne ulazim u te poslove, samo kad dobijemo uputnicu i čak dajemo pacijentu uputnicu da je pričuva, jer ja kad vozim, on je tamo iza, čuva uputnicu i idemo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sjećate li se da li ste vi ili gospodin Vasiljević nosili tu dokumentaciju što se odnosi na rendgen snimke noge?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Praktika je takva da se svakom pacijentu da i uputnica i rendgen snimci koje on nosi sa sobom, da mu ne bi ponovo se radilo ili ako nisu jasni, ponovo rade u Užicu i tako, a glavno i sada ja kad to radim, dam pacijentu, pretežno ili ako ide neko sa njim, njegova rodbina ili neko, "držite vi to, ja to ne mogu, da li ću izgubiti ili da l' će šta bit". To je oduvijek tako bilo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli "pretežno" ili se praktikuje. Pitanje je jeste li ili niste, znate li ili ne znate?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao uputnicu na osnovu koje ide auto i to se obavezno daje pacijentu da drži, da čuva, da ponese.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I drugo, je li vam poznato, je l' se sjećate il' ne sjećate, je li Vasiljević imao te rendgen snimke u kolima?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne bih sad znao. To pretežno sestre, tu pripremu izvrše, tamo pomognem, tu se stavlja u sanitet, u auto i krećem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Otprilike, oko koliko sati ste pošli iz Doma zdravlja Višegrad prema Užicu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je bilo već gotovo 19.00.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste putovali samo sa gospodinom Vasiljevićem ili je još neko sa vama putovao?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Miloje Novaković, čovek koji radi kod nas u Domu zdravlja i onda me on zamolio da pođe, jer i on je imao neku kontrolu. I on je pošao sa mnom. I radi sigurnosti i bezbjednosti.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kakve sigurnosti i bezbjednosti?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Nekad su umjeli da nam kažu "Višegrad nije siguran prolaz". Nekad su nailazili autobusi, neko pripuca i onda svi putnici izlete, sakriju se i onda sačekaš i onda ideš.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Na putu od Višegrada do Užica, jeste li se negde zaustavljali ili niste?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Jesam se zaustavljao u Vardištu, kod ujaka. Mitar mi je rekao "svrati kod ujaka". Ujak, to je od njegove majke brat. I tu smo svratili, taj čovek drži kafanu i onda je tu tražio čebe, valjda mu bilo ladno i ona mu iznjela neki sok i tu smo se zadržali malo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete reće koliko to malo?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je bilo najmanje 20 minuta.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Na tom putu, pravcu, jeste li imali nekih kontrola, kakvih?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne, kontrola, na uputnicu, imale dvije kontrole, pogledaju uputnicu, o kome se radi, prevoz, pogleda se, dva prelaza su bila i onda se i tu zadrži.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U koliko časova ste taj dan stigli u bolnicu u Užicu.

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ja sam stig'o tamo, bilo je negde oko 20.40. Tada sam doš'o tamo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I šta ste tad uradili sa gospodinom Vasiljevićem?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Procedura u Višegradu ... Ima ljekar koji je dežurni u prijemnoj ambulanti i sad ima tu i sestre, kad ja dovezem, one preuzmu sa mojih nosila na jedna kolica i koje voze tamo. I opet su ga vozili na rendgen tamo. Ja, moje je da čekam dok mi ne kažu "primljen je pacijent", oni imaju svoju službu koja sve to odrađuje. Ja sam tu ček'o, oni su pozvali Aleksandra Moljevića, doktora koji duži odeljenje ortopedije i on je pogledao njega i snimke i rek'o, "kod mene", na četvrti sprat ja mislim da je otiš'o, ima čovjek, služba koja odveze, lift, odeljenje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li vi potpisujete bilo šta da predajete pacijenta, odnosno da ste ostavili u bolnici?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Meni ne, u to vreme nije niko potpisivao. Samo na osnovu uputnice i ta uputnica ostaje u bolnici u Užicu, po kojoj su oni fakturisali i naplaćivali, to jer to je ipak Srbija-Bosna i oni su naplaćivali preko te uputnice.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Saviću, vi ste rekli da je njega primio odeljenski lekar, doktor Moljević. U velikim bolnicama, po mom saznanju, ako se slažete, postoji ljekar dežurne bolnice, kao celine, da li je tu postojao neki takav doktor ili ne?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Na prijemu pacijenata je dežurni ljekar, a svako drugo odeljenje po strukama ima svoje dežurne ljekare. Ortopedija, hirurgija, dežurne, nervno, svoje dežurne, svi su imali, kojoj grani pripada bolesnik, tu ga i prima, taj doktor dolazi da ga gleda.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sećate li se kako se zove taj doktor?

SUDIJA HANT: Prevod je upravo sada završio, dakle, samo morate da date još vremena.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li se sjetiti, taj dežurni koji je na prijemnom, o kome se radi? Sjećate li se, ime ili prezime, ili oboje?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se, ali likom mi je poznat. Baš sam pit'o jednog, kaže oš'o je u penziju. Pitao sam baš tog čovjeka šta je sa njim, bio je i on nešto bolestan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dakle, iz ovog vašeg izlaganja proizlazi da su tamo u bolnici, u Užicu, ponovo snimali Vasiljevića nogu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: 100%.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U toku ove izjave, vi ste naveli da je sa vama pošao i gospodin Novaković?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Miloje, da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je l' on sve tu bio sa vama? Šta je sa njim?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa on se i vratio sa mnom. Gdje je išao, tamo negdje u bolnicu, imao je neku kontrolu, on je nešto za oči gled'o.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: S obzirom na sve to, koliko ste se, po vašoj proceni, zadržali u bolnici?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Pa negdje oko 45 minuta. A onda, kada oni meni kažu da je pacijent primljen, ja mogu da se vraćam. E sad, to je moje, ako sam ostao možda u Užicu, pola sata još nešto da kupim, nešto da uzmem i da se vratim. Mislim da sam oko 23.00 se vratio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sad nam recite, jeste li vi, s obzirom kao vozač, često išli u bolnicu u Užicu?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Jesam, jer nije bilo drugo mjesto da se voze bolesnici, samo Užice.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I posle toga, kako ste ostavili Vasiljevića u bolnici?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Poslje iš'o sam, kako ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, jeste li bili u posjeti bilo kada u tom periodu kada ste bili, gospodinu Vasiljeviću?

SVEDOK SAVIĆ – ODGOVOR: Jesam. U mene je radila sestra u Užicu koja je kuvarica i djelila ranu po odeljenjima i ona mi je davala izjavu kako je koji bolesnik i ja sam ih volio da obiđem kako u'vatim vremena, bilo koga od svojih sugrađana.

SUDIJA HANT: Je li ovo dobro vreme da za danas završimo, gospodine Tanaskoviću?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Jeste.

SUDIJA HANT: Za danas ćemo da završimo sa radom. Nastavljamo sutra u 9.30.

